

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
זוהר ברסלב

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 73

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

ספר

זוהר ברסלב

לקוט גדול מספר

לקוטי מוהר"ן

ומכל ספרי ברסלב

על מעלת לימוד הזוהר זקנים עם נערים

חודש סיון תשע"ב לפ"ק

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
בית שמש תובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תכן הענינים

- א..... הקדמה לספר זוהר ברסלב
- ה..... זוהר ברסלב
- ה..... ספר לקוטי מוהר"ן
- לכו חזו מפעלות השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרוננו לברכה
- ה..... הגעגועים של החבריא קדישא לרבי שמעון בן יוחאי
- ז..... כשמשבחים הרשב"י זכרוננו לברכה, אזי מגלה אחר כך חדושי תורה
- ח..... ספר קצור לקוטי מוהר"ן
- ח..... ענין "פתח" בזהר הקדוש
- י..... למוד אדם כשר תורת רשב"י גורם נשיקין הדדין
- י..... לקוטי הלכות
- יא..... כופרים לגמרי בכל דברי הזהר הקדוש ובכל דרכי הקבלה, ומחציפים פניהם ואומרים שכל ספר הזהר הקדוש והתקונים לא יצא מפי רבי שמעון בר יוחאי וחבריו - כל בר דעת מבין שדברי הזהר הקדוש והתקונים אי אפשר להתגלות כי אם על פי רוח הקדש גבוה ונורא מאד
- יא.....

זוהר בְּרֵסֵלֵב

הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, מכניסין דרך התשובה... ספר התקונים הקדוש..... **יד**

בכח רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, יש כח אפלו למי שנופל לבחינת מקומות המטנפים לחפש ולבקש איה מקום כבודו עד שנתתקנין גם כן..... **טז**

בזה השם הקדוש "רבי שמעון בן יוחאי" כלול כל מעשיו שהיה שלש עשרה שנים במערה וחבר ספר הזהר, וכל המעשיות הנזכרים מפנו..... **יז**

אי אפשר להמשיך על עצמו עקר קדשת שבת כי אם בכח הצדיקי אמת שהם בחינת שבת..... **יח**

שמחת הילולא דרשב"י בשביל ההשארה הקדושה שהשאיר לנו הזהר הקדוש לדורי דורות..... **יח**

רשב"י המשיך תקונים כאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם ותברך מכל מקום שהוא..... **כא**

כל תקוותינו עתה הוא על אלו הצדיקים שנתגלה קבורתם..... **כב**

שמחים על שבאים על קברו בהילולא של רבי שמעון בן יוחאי, כי עתה עקר התקון על ידי קברי צדיקים כאלו, על ידי שבאים על קבריהם הקדושים, כי כבר עשו פעולות נוראות כאלו מאז

וְעַד עֵתָהּ, שְׂיִכּוּלִים לְבוֹא עַל קַבְרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים,
 הַרְשָׁע שְׂבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְקַן עַל יְדֵי זֶה ..... **נג**
 יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם שׁוּם
 תַּקּוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי נְשִׁמַּת הַצַּדִּיק ..... **נד**
 הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָּה שֶׁל הִילוּלָא דְרִשְׁבִּי, שְׂאֵז עוֹלִין וְנִתְתַּקְנִין וְחוֹזְרִין
 בְּתִשׁוּבָה כְּמָה רְחוּקִים ..... **נה**
 יֵשׁ לָנוּ לְרֹדֵף בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפֶּשׁ אַחֵר חֲכָמַת הַקַּבְלָה שֶׁהוּא דֶרֶךְ
 הָאֱמֶת ..... **נו**
 רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וְסַתְרֵי תוֹרָה הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה ..... **נז**
 רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְחַבְרֵיו הָיוּ עֶקֶר הַתַּקּוּן שֶׁל תַּלְמִידי רַבֵּי
 עֲקִיבָא, עַל יְדֵי שְׂגָלָה סֶפֶר הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים ..... **נט**
 רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הָיָה הַתַּקּוּן שֶׁל הָעֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע אֶלְף
 תַּלְמִידי רַבֵּי עֲקִיבָא ..... **ל**
 דִּיקָא עַל יְדֵי רִשְׁבִּי נִתְנוֹסְפוּ כְּמָה מְאוֹת סְפָסְלֵי בְּבֵית
 הַמְּדַרְשׁ ..... **ל**
 רַבֵּי "שְׂמַעוֹן" בֶּן יוֹחָאֵי בְּחִינַת "וְשְׂמַעוּ" הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת . **ל**
 יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם שׁוּם
 תַּקּוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי נְשִׁמַּת הַצַּדִּיק ..... **לא**

זוהר בְּרֵסֶלֶב

השְׂמִיחָה הַגְּדוּלָה שֶׁל הִילוּלָא דְרִשְׁבִּי, שְׂאֵז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין
 וְחוֹזְרִין בְּתִשׁוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים. . . . . **לג**

ל"ג בְּעֵמֶר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. . . . . **לג**

ללמד זֹהַר עַל צִיּוֹן הַרְשֵׁב"י בְּמֵרוֹן. . . . . **לד**

אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נּוֹרְאָה כְּזֹאת לְהַדְפִּיס סְפָרִים
 קְדוּשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם. . . . . **לד**

הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּצַדִּיקָתוֹ בְּסְפָרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם
 בְּחִינַת קִיּוּם הַתּוֹרָה, בְּנֹדָאֵי אֵין קֶץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד,
 אֲשֶׁרִי לוֹ. . . . . **לו**

סֵפֶר הַמְּדוּת. . . . . **לז**

עֲמֻקּוֹת בְּסוֹד מְאֻפָּשֶׁר פְּקִידַת עֲקָרוֹת וְרַפּוּי חוּלִים. . . . . **לז**

שִׁיחוֹת הַר"ן. . . . . **לח**

מִי שֶׁלֹּא נִמְשָׁךְ אַחַר סְפָרֵי הַזֹּהַר וְסְפָרֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה,
 בְּהִכָּרַח שְׂאֵינּוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוּשׁ בְּאַמְת, וּבְאַמְת יֵשׁ
 לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ לוֹ כַּח לְשִׁבְר אֶת מְזִגוֹ הָרַע. . . . . **לח**

רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֵסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן, הַפְּלִיג מְאֹד כַּמָּה
 פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנֵי זֹהַר. . . . . **לט**

בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכו'. (סֵפֶר
 שִׁיחוֹת הַר"ן אוֹת קכח). . . . . **מ**

על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות
 אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם ... **לט**
 רבי שמעון בר יוחאי קדש כל כך את לשון התרגום, עד שאפלו
 שאר דברים הנכתבים בלשון התרגום, יש להם פח לעורר
 להשם יתברך ..... **מא**
 דע, שעל ידי למוד הזהר, נעשה חשק לכל מיני למודים של
 התורה הקדושה ..... **מב**
 דרך הלמוד מרבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן - ללמד
 במהירות ובזריזות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו ..... **מג**
 אין צריכין בלמוד רק האמירה לבד לומר הדברים כסדר וממילא
 יבין - מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל ..... **מג**
 ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי
 הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם ..... **מה**
 לגמור בכל שנה כל ספרי הזהר ותקונים וזהר חדש, וכל ספרי
 קבלה מהאר"י זכרוננו לברכה ..... **מו**
 על ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה
 הקדושה ..... **מז**
 הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם
 יתברך ..... **מח**

זוהר בְּרִסְלָב

נִמְצָאִים כְּמָה מְאֻמְרִים בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ שְׁגָלָה רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
 יוֹחָאי לְתַלְמִידָיו אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ ..... **מט**

מִהַנְּגוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֻדְשׁ אֵלוֹל וּמֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב
 כְּשֶׁמֵּתְאֲחֵרִים, נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיּוֹנִים וְתְקוּנִים גְּדוֹלִים
 לְמַעֲלָה. .... **נ**

חַיֵּי מוֹהַר"ן ..... **נא**

סוּדוֹת הַקְּבֵלָה, קֶדֶם רִשְׁבִּי וְהָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הָיוּ בְּסוּד
 גְּדוֹל, וְאַחַר כֵּן שׁוּב לֹא הָיָה סוּד, וְהִתִּירוּ לְגָלוֹת הַסוּד ... **נא**

כָּל הַמְּסֻפְּרִים וּמְנַיְנִים שְׁבַזְהַר, מְדַקְדָּק בְּמַנְיָן בְּדַקְדוּק גְּדוֹל עַל
 פִּי שִׁמּוֹת שְׁהָיָה קְבֵלָה בְּיָדָם. .... **נב**

הַזֵּהר קְדוּשׁ וְנוֹרָא, אֵךְ אֵין עֲרֻכּוֹ כִּהַתְּקוּנִים. .... **נג**

סִפְרֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ וְסִפְרֵי הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְהִבְעֵל שֵׁם טוֹב
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הֵם כָּלָם מִיִּסְדִּים עַל פִּי רוּחַ הַקְּדֻשׁ. .... **נד**

סֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ וְהָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה כָּל דְּבָרֵיהֶם
 מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי אִישׁ עַד מוֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, מֵה
 שְׁחֻדְשׁוֹ בָּהֶם הָיָה בְּרוּחַ הַקְּדֻשׁ בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָ מְאֹד, וּמְחַזְּקִין
 וּמְקִיְמִין מְאֹד אֶת אֲמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. .... **נה**

מַחֲמַת שְׁאֵין סִפְרֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ בְּאַשְׁכְּנָז, עַל כֵּן הֵם הוֹלְכִים
 מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי דֵיִיטְשׁ. .... **נו**

אין ללמד ספרים של דרושים ומוסר כי אם אותם ההולכים על
 פי דברי רבותינו זכרונם לברכה ..... **נז**
 איך לוקחין חבֵרָא כְּמוֹ שֶׁהִיא אֶצֶל רֶשֶׁב"י, וְהֵייתִי גַם כֵּן תּוֹחֵב
 רֵאשִׁי בֵּינֵיהֶם ..... **נח**
 שְׂבַחִי מוֹהַר"ן ..... **נט**
 כְּשִׁלּוּמֵדִים כָּל יוֹם דֶּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שָׁנִים סְפוּרוֹת זֹכִים
 לַעֲבֹר עַל כָּל הַזֶּהר וְעַל תְּקוּנֵי זֶהר וְהַזֶּהר חֲדָשׁ - זֶה מִחֲדִיר
 בְּאֲדָם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּנֵעָם וּבְזִיו מִיָּחַד, כִּנְרָאָה בְּחוּשׁ **נט**
 רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן בְּמֵרוֹן - צְוֶה שֵׁם לְבָנֵי
 הַנְּעוּרִים לֹמֵר זֶהר ..... **ס**
 לְמַד בְּקִטְנוּתוֹ סִפְרֵי הַזֶּהר וְתִקּוּנֵים וְכָל כְּתָבֵי הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה ..... **סא**
 בְּלִמּוּד זֶהר וְכְתָבֵי הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה, הִיָּה בּוֹכָה הַרְבֵּה עַד
 שִׁזְכָּה לְהֵבִין ..... **סא**
 הִיָּה מִתְמִיד בְּכָל כְּתָבֵי הָאֶר"י וְסִפְרֵי הַזֶּהר וְתִקּוּנֵים. .... **סב**
 יְמֵי מוֹהַר"נ"ת ..... **סג**
 רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן בְּמֵרוֹן ..... **סג**
 עֲלִים לְתֵרוּפָה ..... **סג**
 לְנִסְעַ מֵאֲרָבַע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְ"ג בְּעֵמֶר לְמֵרוֹן, הוּא חֲתָנָה יָפָה
 - בָּאִים אֲנָשִׁים מְקַצָּה אֲרָצוֹת וּמְפַזְרִים הוֹן רַב ..... **סג**

זוהר בְּרִסְלָב

- מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה עֲנִין נִפְלָא ..... סד
- יְמֵי שְׁמוּאֵל ..... סה
- אַצֵּל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַרְשֵׁב"י מְרַגְּשִׁים מִמֶּשׁ טַעַם גֵּן עֵדֶן .... סה
- מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַהֲתַעֲוֲרוֹת שֵׁישׁ בִּל"ג בְּעַמֵּר בְּמַרוֹן, לֹא רָאָה הַתַּעֲוֲרוֹת מִיָּמָיו ..... סה
- מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ בִּל"ג בְּעַמֵּר בְּמַרוֹן, לֹא רָאָה שְׂמֻחָה וְחַיּוֹת מִיָּמָיו ..... סו
- כְּדַאי לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקַק וּלְהַטְרִיחַ כָּל יָמָיו, וְלִמְסֹר נַפְשׁוֹ לְרֵאוֹת וּלְהַשְׁתַּתַּף לְהִיּוֹת בִּל"ג בְּעַמֵּר בְּמַרוֹן ..... סו
- הַמְּקוֹם שֶׁל הַרְשֵׁב"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה מְלֻמֵּד בְּנִסִּים לְמַעֲלָה מִהֶטְבֵּעַ ..... סז
- הַמְּקוֹם שֶׁם הוּא לְמַעֲלָה מִהַמְּקוֹם, וְהַזְמַן שֶׁם הוּא לְמַעֲלָה מִהַזְמַן ..... סז
- אַשְׁרֵי הַזֹּכֶה לְבוֹא לְשֵׁם תַּמִּיד, וּמְכַל שְׂכֵן בְּעַרְב ל"ג בְּעַמֵּר וּל"ג בְּעַמֵּר ..... סח
- אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שֶׁלֹּא רָאָה כָּל זֹאת בְּעֵינָיו, וְאַף כְּשֶׁנִּמְשַׁל בְּפֶה וּבִכְתָב אֶלְף פְּעָמִים, אֶף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים בְּעַצְמוֹ וְרוֹאִים כָּל זֶה, אִזּוֹ רוֹאִים שְׂאִין דְּגָמָה כָּלֵל לְמָה שֶׁהוּא בְּאַמֶּת .... סח
- לְקוּטֵי עֲצוֹת הַמְּשַׁלֵּשׁ ..... סט
- הַמְּחַלְקֵת עַל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים ..... סט

- כָּמָה גָּדוֹל הַשְּׂכָר בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד וְהַפֶּסֶד בְּהַעֲדוֹר
 לְמוֹדָה ..... **ע**
- לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ חֵק וְלֹא
 יַעֲבֹר ..... **עו**
- עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרַת הַח"ן בְּחַיִּיּוֹת דִּקְדוּשָׁה נִבְרָא אֹר שִׁיכוֹלִים
 לְרֵאוֹת שְׂרָפֵי מַעֲלָה ..... **עו**
- לְלַמֵּד לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה מֵאֲמַר אֶחָד מֵהַזְהָר הַקְּדוּשׁ אֹו
 מֵהַתְּקוּנִים ..... **עח**
- בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מְמִשׁ, תִּלְמֹד מֵאֲמַר אֶחָד מֵתְּקוּנֵי
 זְהָר ..... **עח**
- מִכְּתַב בְּרֻכָּה לְסִפְרֵי זְוֵהר בְּרֻסְלַב ..... **פ**

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זֹהָר בְּרִסְלָב

יְשָׁמְחוּ הַחֲסִידִים וַיְגִילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְזָכוֹת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי ע"ה, הֲרִינוּ נוֹתְנִים לַפְּנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ "זֹהָר בְּרִסְלָב - הַחֲדָשׁ וְהַשְּׁלֵם - הַמְּנַקֵּד", [הוֹצָאָה שְׁנֵיָה עִם הוֹסְפוֹת וְתִיקוּנִים] קִבֵּץ גָּדוֹל מִכָּל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְתַלְמִידוֹ הַגָּדוֹל מוֹהֲרֵנוּ "תַּלְמִידֵיהֶם זִי"ע, וְנוֹסֵף עָלָיו לְקוֹט מְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו, עִם מֵאֲמָרִים נִבְחָרִים מִהַזֹּהָר הַקְדוֹשׁ, בְּעֵנֶן חַיִּיב לַמּוֹד הַזֶּה הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, לְכָל אִישׁ יְהוּדִי.

יִתֵּן הַשֵּׁם שְׂיִמְצָא סֵפֶר זֶה חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי צְבוּר הַיְרָאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם, וַיֵּאִירוּ דְבָרֵי הַסֵּפֶר אֶת עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל

מקום שהם, לדבק ולילף בְּדַרְכֵי הַצְּדִיקִים
הַקְּדוּשִׁים, לזכות ולהחזיק בְּעֵץ הַחַיִּים,
וזכותם של הצדיקים הנזכרים בספר, יגנו על
כָּל יִשְׂרָאֵל, להצילם ולהחיותם, עֲדֵי יָבוֹא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וַיִּשְׁלַח מִשָּׁאֵלָיו דְּלִבָּאֵי וְלִבָּא
דְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם, אָמֵן כֵּן
יְהִי רָצוֹן.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה
לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה
ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו
עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל פח
זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל
הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב
תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב
שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר
לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו
ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרעיית מהימנא

הקדמה לספר זוהר ברסלב

"בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא
ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו,
אמן.

מפעל הזוהר העולמי

נחל לכיש 24/8
 בית שמש
 טל: 0548436784

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר.
 כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש
 מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- הכמות מצומצמת
- המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- הוזלה משמעותית לכמויות.
- להזמנות: 026500828
- תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו
- הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

הופיע חק לישראל - הזוהר הקדוש mp3 - השיעור היומי מפי הרב אריה ברדה בשפה העברית בלשון הקודש בשיתוף מפעל הזוהר העולמי - 70 שיעורים. וזה השיעור היומי הקדוש ביותר וזה מיועד מילד ועד זקן בא בימים - וגם לכל הנשים:
 טל. 054-4577956.

עולם הזוהר הקדוש ורקיעים עליונים ואורות נוצצים לכל הזוהר הקדוש... כל עולם הזוהר הקדוש שהם: **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** ב-36 דיסקים, שכל דיסק 10 שעות... שהם 360 שעות שמיעה של גן עדן... והם 1062 שיעורים של רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן... מקול הרשב"י ובהגשתו מפי הרב אריה ברדה... ובנוסף יש 1000 צדיקים אומרים על הזוהר הקדוש והטהור של עם ישראל שמאירים את כל העולם... בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
 להזמנות דיסקים: אפשר להשיג אך ורק בטלפון: 054-4577956

אלבום הגדול בעולם. ענק!!! 2.5 מיליון מילים ב-36 דיסקים, כל דיסק 10 שעות עריכה ♦ סאונד ♦ נעימות ♦ קריינות רדיופונית ♦ **מארז הזוהר הקדוש** מפי הרב אריה ברדה, 1062 שיעורים כל שיעור 20 דקות מרתקות ועוצרי נשימה... גן עדן של **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** בהשתתפות מפעל הזוהר העולמי...
 והכל ב-mp3.

ספר לקוטי מוהר"ן

כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, אוֹתוֹת יוֹחֵאֵי - עַל יְדֵי
זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחֵאֵי שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאֵי,
לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה

לְכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת הַשֵּׁם הַתְּגִלוֹת נִפְלָא
מִסוּד גְּדֻלַּת הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחֵאֵי זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאֵי הִבְטִיחַ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח
תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדוֹ. כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה (שַׁבָּת קלח:):
'כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ לְכַרֵּם בֵּיבְנָה אָמְרוּ:
עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי

שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח. שְׁנַאֲמַר: "כִּי
 לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ". וְכַמְבָּאָר בַּזֹּהַר (נִשְׂא
 קַכְד:): 'בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר יִפְקֹון
 בֵּה מִן גְּלוּתָא'.

וְעַתָּה בּוֹא וּרְאֵה וְהִבֵּן נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל
 תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. כִּי עַל כֵּן סָמַךְ רַבִּי
 שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי עֲצָמוֹ עַל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ". כִּי בְּאֵמַת בְּזֵה הַפְּסוּק
 בְּעֲצָמוֹ מְרָמַז וְנִסְתָּר סוּד הַזֶּה, שֶׁעַל יְדֵי זֶרְעוֹ
 שֶׁל יוֹחַאי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחַאי, עַל
 יְדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי סוּפֵי
 תְּבוֹת שֶׁל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
 זֶרְעוֹ" הֵם אוֹתִיּוֹת יוֹחַאי, וְזֶה שְׁמֵרְמַז
 וּמְגַלֶּה הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ, מִפִּי
 זֶרְעוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ מִפִּי זֶרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוֹ
 שֶׁהוּא מְרָמַז וְנִסְתָּר בְּזֵה הַפְּסוּק, שֶׁהוּא הַתְּנָא
 יוֹחַאי. כִּי עַל יְדֵי זֶרְעוֹ שֶׁל יוֹחַאי שְׁמֵרְמַז בְּזֵה

הַפְּסוּק בְּסוּפֵי תְבוֹת כְּנֻזָּכָר לְעֵיל, שֶׁהוּא רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, עַל יָדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה,
כִּי בַזְהָר דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא כְּנֻזָּכָר לְעֵיל.

וְדַע, שֶׁסּוּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֶצְמוֹ הוּא מְרִמֵּז
בְּפִסּוּק אַחֵר. כִּי דַע כִּי הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ
רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד): עִיר
וְקַדִּישׁ מִן שְׁמֵיָא נְחָת, רְאִישֵׁי תְבוֹת
שְׁמַעוֹן וְכו'.

(ספר לקוטי מוהר"ן - בתחלת הספר)

הַגְּעֻעוּעִים שֶׁל הַחֲבֵרִיא קַדִּישָׁא לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי

בַּזְהָר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שֶׁשֶׁבְּחוּ הַחֲבֵרִיא אֶת
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי אֵיתָא וְוִי לְדָרָא
כִּד יִסְתַּלַּק, פּוּק עֵינַן וְתִשְׁכַּח, וְהוּא בְּחִינַת
(שְׁמוֹת ל"א): "שְׁבֵת וַיִּנְפֹּשׁ", 'כִּיּוֹן שֶׁשְׁבֵת וַי
אֲבָדָה נְפֹשׁ' (בִּיצָה טז). הֵינּוּ שְׁמִחַמַת גְּדֹל
הַתַּעֲנוּג שֶׁל הַנְּפֹשׁ יִתְרָה שְׁבָא בְּשֵׁבֶת, עַל כֵּן

מִתְחִילִים תִּכְרֵךְ לְהִתְגַּעְגַּע וּלְהִצְטַעַר עַל אֲבֹדַת
הַנֶּפֶשׁ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת. כֵּן הַחֲבָרִיא, מִחֲמַת גְּדֹל
הַתְּעִנּוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁקָּבְלוּ מִרַבָּם רַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עַל כֵּן תִּכְרֵךְ וּמִיד הִתְחִילוּ
לְהִתְגַּעְגַּע, וְעָלָה עַל לְבָבָם צַעַר הַהִסְתַּלְקוּת
שֶׁיְהִיָּה לָהֶם.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

כְּשֶׁמִּשְׁבַּחִים הַרְשָׁב"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, אֲזִי
מְגַלָּה אַחַר כֵּךְ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה

בְּכָל מְקוֹם שֶׁשִּׁבְחוּ הַחֲבָרִיא אֶת רַבִּי שִׁמְעוֹן
בֶּן יוֹחָאִי עַל שֶׁגָּלָה לָהֶם סוּד נִפְלָא,
תִּמְצָא שְׂאֵחַר כֵּךְ אָמַר לָהֶם עוֹד חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

ספר קצור לקוטי מוהר"ן

לְהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּינוּ נַחֲמָן מְבָרְסָלָב

נִדְפָס שְׁנַת תרע"א בּוֹלְגִירִיא

עַל יְדֵי לְמוֹד הַזוהר הַקְּדוּשׁ נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל
הַלְמוּדִים שֶׁל הַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

גם הלשון הקדוש של הזוהר מסגל מאד,
ומעורר מאד לעבודת השם יתברך.

רשב"י קדש כל כף את לשון תרגום, עד
שאפלו שאר דברים הנכתבים
בלשון תרגום יש להם כח לעורר להשם
יתברך.

בשמקנאין קנאת השם צבאות נחשב כמו
צדקה. (קצור לקוטי מוהר"ן, קעז-קעח-קעט-קפ)

בדורות הראשונים כשהיו יודעים יום
מיתתם, היו עוסקים בתורה כל
היום ולא היה שליטה להבעל דבר עליהם,
ועכשו מצינו בני אדם שמתו באמצע למודם,
דע שאם הלמוד פהגן בודאי אין לו שום כח
אבל אם אין הלמוד כראוי, בפרט למוד גמרא
אם אין הלמוד כראוי אזי הוא מקבל יותר כח
מהלמוד, כי תלמוד בגימטריא אותיות של

שְׁמָה לִילִית, עַל כֵּן יֵשׁ כַּח בְּלִמּוּד הַתְּלִמּוּד
אוּ לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ, אוּ לְהַפְּךָ, חֵס וְשָׁלוֹם.

(ליקוטי מוהר"ן חלק א' תורה רי"ד)

ענין "פֶּתַח" בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ

אָמַר עַל מָה שְׁמוּבָא בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ:
פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא
בְּזֶה בְּשֵׁאֵר הַחֲבָרִיא קִדִּישָׁא, אָמַר: פֶּתַח
רַבִּי יִצְחָק, כְּשֶׁהָיָה רַק פּוֹתַח אֶת פִּיו,
תִּכְרַף וּמְיָד הָיָה אוֹמֵר וּמַגִּילָה תוֹרָה.

(ספר לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קיח)

לְמוּד אָדָם כְּשֶׁר תּוֹרַת רִשְׁבִּי גוֹרֵם נְשִׁיקִין הַדְּדִין
א. כְּשֶׁאָדָם כְּשֶׁר לּוֹמֵד תּוֹרַת הַתְּנָא, אֵז הַתְּנָא
נוֹשֵׁק אוֹתוֹ וְהוּא נוֹשֵׁק אֶת הַתְּנָא וְגוֹרֵם
תַּעֲנוּג גָּדוֹל לְהַתְּנָא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׁפֹתוֹתֵיהֶם

דוֹבְבוֹת בְּקָבֶר, וְזֶהוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת נְשִׁיקָה,
וְעַל יְדֵי זֶה נִתְדַבֵּק רוּחָם בְּרוּחָנוּ כו'.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב)

לְקוּטֵי הַלְכוֹת

סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת לְמוֹרֵינוּ הַרְה"ק רַבֵּי נֵתַן מִבְּרֶסֶלֶב
כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּכָל דְּבָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
וּבְכָל דְּרָכֵי הַקְּבָלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים שְׁכָל סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים
לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּר יוֹחַאי וְחִבְרִיו
- כָּל בֶּר דַּעַת מִבֵּין שְׂדֵבְרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
וְהַתְּקוּנִים אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלוֹת כִּי אִם עַל פִּי

רוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד

הַכֹּל רוֹאִים וּמְבִינִים כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ מִחַ
בְּקִדְקָדוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְגַלוֹת תּוֹרָה
קְדוֹשָׁה וְנוֹרָאָה כְּזֹאת כִּי אִם מִן הַשָּׁמַיִם, עַל

יְדֵי נְבוֹאֵת פָּנִים בְּפָנִים שֶׁהוּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ.
 וּבְפֶרֶט כָּל הַסּוּדוֹת הָעֲצוּמוֹת וְהַנְּשֹׁגְבוֹת
 שֶׁכָּבַר הִתְחִילוֹ לְגַלוֹת הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים
 הַקְּדוֹמוֹנִים אֲשֶׁר תִּסְמַר שְׁעֵרוֹת הָאָדָם, וְרוֹאִים
 עֵין בְּעֵין כִּי רוּחַ הַשֵּׁם דִּבֶּר בָּם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
 לְגַלוֹת כְּזֹאת בְּשִׁכְלֵי אֲנוּשֵׁי בְּשׁוּם אִפֶּן.

וְכָל הַשְּׁבָעִים פָּנִים שֶׁהִתְחִילוֹ לְגַלוֹת מֵעַט
 דְּמַעַט מֵהֶם, וְכָל מֵה שֶׁיִּגַע מֹשֶׁה
 רַבֵּנוּ בְּאַרְבָּעִים יָמִים שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, לְחָם
 לֹא אָכַל וַיָּמִים לֹא שָׁתָה, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע
 מֵעוֹלָם שֶׁיְהִיָּה נִמְצָא אִישׁ כְּזֶה בְּקִדְשָׁה
 כְּזֹאת שֶׁלֹּא יֵאָכַל וְלֹא יִשְׁתָּה אַרְבָּעִים
 יָמִים רְצוּפִים וְכָל הַנּוֹרְאוֹת הָעֲצוּמוֹת
 אֵלֶּה וְהָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים וְכָל הַמּוֹרָא
 הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה וְכוּ'. הַכֹּל כְּאֲשֶׁר
 לְכָל הֵם רוֹצִים לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים וְלוֹמַר
 שֶׁהַכֹּל מְרַמָּז עַל דְּבָרֵי חֻכְמוֹת הַיּוֹנִים

אָרִיסְטוֹ וַחֲבָרִיו יִמַּח שְׁמֵם וְכוּ'. וְכֹל זֶה הוּא
בְּחִינַת בְּלָעַם בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁרֵשׁ חֲכַמַת
הַטֶּבַע וְכוּ'.

עַד שֶׁזֶה סָמוּךְ גְּלוּ נְבִלוֹתָם לְעֵין כֹּל
וּמִדְּפִיסִים בְּקִרְחֵיהֶם הָרָעִים, שְׁכּוֹפְרִים
לְגַמְרֵי בְּכָל דְּבָרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּבְכָל דְּרָכֵי
הַקְּבָלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים שְׁכָל סֵפֶר
הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וַחֲבָרִיו, וְהַדְּפִיסוּ אֵיזָה קֶרַח
עַל זֶה וְכוּ'. אֲשֶׁר כָּל בֶּר דַּעַת מִבֵּין שְׁדֵבְרֵי
הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלּוֹת
כִּי אִם עַל פִּי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד
שֶׁהוֹפִיעַ עַל צַדִּיק קְדוֹשׁ כְּמוֹתוֹ שֶׁהוּא רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וּבְנוֹ שִׁישְׁבוּ שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנִים בְּמַעְרָה וְכוּ'.

וְכֵן כְּתָבִי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
בְּשִׁכָּל אָנוּשֵׁי לְגַלּוֹת חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלּוֹת

כָּאֵלֶּה וְכוּ', וְהֵם רוֹצִים לַעֲקֹר וְלִסְתֹר חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם בְּנִינִים נִשְׁגָּבִים כָּאֵלֶּה, לֹא תִּהְיֶה
 כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל.

וְכֵן כְּתָבִי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה,
 כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּהַקְדַּמַּת הָעֵץ
 חַיִּים, שְׁפָל מִי שְׂיִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאַמַּת,
 יַעֲיֵד שְׂאִי אֶפְשָׁר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשִׁי לְגִלּוֹת
 חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלוֹת כָּאֵלֶּה וְכוּ', וְהֵם
 רוֹצִים לַעֲקֹר וְלִסְתֹר חֶסֶם וְשָׁלוֹם בְּנִינִים
 נִשְׁגָּבִים כָּאֵלֶּה, לֹא תִּהְיֶה כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל.

(ספר לקוטי הלכות למוהרנ"ת מברסלב, ה' ברכות השחר הלכה ה, אות עב)

**הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים בְּחִינַת
 מְשִׁיחַ, מִכְּנִיסִין דְּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה... סֵפֶר
 הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשׁ**

**הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים בְּחִינַת מְשִׁיחַ,
 שְׂמִכְנִיסִין דְּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה, הֵם**

יודעים הסוד של בראשית מאמר
 סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים
 שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול
 ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים
 הקדוש.

להכנים דרך של תשובה, אין יודע כי
 אם הצדיקים הגדולים האמתיים,
 כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח,
 הוא יודע הסוד של בראשית מאמר
 סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה
 עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק
 בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי
 תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי
 כל דרך התשובה באלו הימים הוא
 על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

(ספר לקוטי הלכות למוהרנ"ת זצ"ל ה' ראש השנה הלכה ו)

בְּכַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחֲבֵרָיו, יֵשׁ כַּח
 אֶפְלוֹ לְמִי שְׁנוּפֵל לְבַחֲיַנְתָּ מְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים
 לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ עַד
 שְׁנַת־תְּקַנִּין גַּם כֵּן

בְּכַח הַצְּדִיקִים כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאִי וְחֲבֵרָיו, יֵשׁ כַּח אֶפְלוֹ לְמִי
 שְׁנוּפֵל לְמְקוֹם שְׁנוּפֵל לְבַחֲיַנְתָּ מְקוֹמוֹת
 הַמְטַנְפִּים, יֵשׁ לוֹ כַּח לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ אֵיךְ
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ וְכוּ' עַד שְׁעוֹלָה לְבַחֲיַנְתָּ
 אֵיךְ, מֵאַחַר שְׁכָבָר הָיוּ צְדִיקִים אֲמַתִּיִּם
 שְׁזָכוּ לָאוֹר הַזֶּה, עַל כֵּן יֵשׁ כַּח
 לְהַנּוֹפְלִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׂ עַד שְׁנַת־תְּקַנִּין
 גַּם כֵּן, כִּי בְּאֵמֶת עֶקֶר כַּחֵם עַל יְדֵי
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁזָכָה לְבַחֲיַנְתָּ אֵיךְ בְּקֹדֶשׁהּ,
 שְׁזָהוּ בַּחֲיַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
 שְׁזָכָה לְרֹזִין סְתִימִין שֶׁהֵם בַּחֲיַנְתָּ אֵיךְ.

בְּזֶה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ "רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי"
 כָּלֹּל כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁהָיָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים
 בַּמַּעֲרָה וְחֵבֵר סֵפֶר הַזֶּהָר, וְכֹל הַמַּעֲשִׂוֹת
 הַנִּזְכָּרִים מִמֶּנּוּ.

זֶה בְּחִינַת מַעֲלַת זְכוּרֹן שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, כִּי
 בַּהֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק, בּוֹ
 נִכְלָל כָּל מַהוּת הַצַּדִּיק, כָּל צְדָקָתוֹ וְתוֹרָתוֹ
 וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים וְכֹל מַעֲלוֹתָיו וּמַדְרָגוֹתָיו, כִּי
 הַשֵּׁם הוּא נִפְשׁוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.

וְעַל כֵּן עַל יְדֵי שְׁמִזְכִּירֵין שֵׁם הַצַּדִּיק, אָנוּ
 מִמְּשִׁיכֵין עָלֵינוּ קְדֻשָּׁתוֹ וְזִכּוּתוֹ, וְעַל יְדֵי
 זֶה נִזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְקְדֻשָּׁה וְטַהָרָה וְלָשׁוֹב
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

לְמַשָּׁל כְּשֶׁאָנוּ מִזְכִּירֵין שֵׁם הַתָּנָא רַבִּי
 שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, בְּזֶה הַשֵּׁם כָּלֹּל
 כָּל מַעֲשֵׂי זֶה הַתָּנָא שֶׁהָיָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים
 בַּמַּעֲרָה וְחֵבֵר סֵפֶר הַזֶּהָר, וְכֹל הַמַּעֲשִׂוֹת

הַנִּזְכָּרִים מִמֶּנּוּ, כָּלָם כְּלוּלִים בְּזוֹהַר הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְכֵן בְּשֵׁאֲרֵי
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

(ספר לקוטי הלכות - הלכות סעודה הלכה ד אות ו)

אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֵקֶר קְדֻשָּׁת
שַׁבָּת כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִי אֱמֶת שֶׁהֵם
בְּחִינַת שַׁבָּת

עֵקֶר קְדֻשָּׁת שַׁבָּת אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִי אֱמֶת, שֶׁהֵם
בְּחִינַת שַׁבָּת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּרַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי, אַנְתָּ שַׁבָּת דְּכוּלָּהּ יוֹמֵי וְכוּ'.

(ספר לקוטי הלכות הלכות שַׁבָּת הלכה ז אות ג)

שְׁמִיחַת הַיְלּוּלָא דְרֵשְׁב"י בְּשִׁבִיל הַהִשְׁאָרָה
הַקָּדוֹשָׁה שֶׁהִשְׁאִיר לָנוּ הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ
לְדוּרֵי דוֹרוֹת

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַיְלּוּלָא דְרֵשְׁב"י שְׁעוֹשִׂין בְּל"ג
בְּעֵמָר שְׂאֵז נִסְתַּלַּק, כִּי עֵקֶר הַשְּׁמִיחָה מֵהַ

שזכינו שהשאיר לנו השארה קדושה כזאת
 שהם ספר הזהר הקדוש שעל ידי זה נזכה
 להשגות אלקות, כי כל ספר הזהר הם תקונים
 וכלים שהמשיכו ברב השגתם הקדושה,
 שעל ידי זה נזכה להשגות אלקות, שזהו כל
 דרכי הקבלה הקדושה שגלו רבי שמעון בר
 יוחאי ותלמידיו.

ועל כן בזהר דא יפקון מן גלותא,
 ויקים "כימי צאתך מארץ מצרים
 אראנו נפלאות" (מיכה ז), הינו כמו
 ביציאת מצרים שהיתה הגאלה על ידי
 משה רבינו על ידי שגלה לנו אז
 השגות אלקות בדרכים נפלאים, כמו כן
 עתה בגלות האחרון הזה שקשה וכבד
 יותר, אבל ברחמיו יגאלנו על ידי כל
 הסתרי תורה שגלו התנא רבי שמעון
 בן יוחאי וחבריו, שהם כלים וצמצומים

לְהַשְׁגֵּת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה עָקַר רְפוּאֹת
הַנֶּפֶשׁ וּגְאָלְתָּהּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת.

וְעַל כֵּן עוֹשִׁין בְּל"ג בְּעֵמֶר שְׂמֻחָה גְּדוּלָּה,
דִּהְיִנוּ בַּיּוֹם הַסְּתַלְקוֹת הַתְּנָא רַבִּי שְׂמַעוֹן
בַּר יוֹחָאִי, עַל שְׁזָכִינוּ שְׁהַשְׂאִיר לָנוּ הַשְּׂאֲרָה
כְּזֹאת שְׁתִּשְׂאֵר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה
נִזְכָּה לְהַשְׁיִגּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת.

כִּי אַף עַל פִּי שְׁעַדִּין אֵין אָנוּ יוֹדְעִין
וּמְבִינִים כָּלֵל סְתָרֵי הַתּוֹרָה שְׂגָלָה רַבִּי
שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי בְּזוֹהַר וְתַקּוּנִים, אַף עַל
פִּי כֵן הוּא תַקּוּן גְּדוּל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כָּבֵד
עָשָׂה וְהַכִּין לָנוּ כְּלִים נִפְלְאִים וְתַקּוּנִים
גְּדוּלִים עַל יְדֵי דִרְכֵי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׂגָלָה,
שְׁעַל יַד זֶה מִי שְׁרוּצָה לְהַתְיַגֵּעַ לְבַקֵּשׁ
אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוֹכֵל לָבוֹא בְּנִקְל לְהַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹת, עַל יְדֵי הַדְּרָכִים וְהַכְּלִים וְהַתַּקּוּנִים
שְׂגָלָה.

וְעַל כֵּן גַּם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי
 זָכִינוּ לְכַתְּבֵי הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
 שֶׁהוֹסִיף לְגַלוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְכו', וְכֵן
 בְּדוּרוֹתָיו זָכִינוּ לְמָה שֶׁזָּכִינוּ עַל יְדֵי גְדוּלַי
 הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מִימֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָה עַד עַכְשָׁיו. (ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

רַשְׁב"י הַמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה, שֶׁבְּכָל דוֹר
 וְדוֹר עַד הַסּוּף, שֶׁכָּל מִי שִׁירְצָה לָשׁוּב יוֹכֵל
 לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא
 ... כָּל הַשְּׂמִיחָה הִיא מֵה שֶׁזָּכִינוּ שֶׁהָיָה צְדִיק
 וְקָדוֹשׁ כְּזֶה שֶׁגָּלָה תוֹרָה נוֹרָאָה כְּזֹאת
 וְתִקֵּן תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, עַד
 שֶׁעַל יְדֵי זֶה אָנוּ בְּטוּחִים שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה
 מִפִּי זְרַעֲנוּ, וְזֶה גַּמֵּר דִּיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ,
 שֶׁאִז דִּיקָא תִּקֵּן הַפָּגָם שֶׁל תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֶקִיבָא
 שִׁמְתוּ קִדְם זְמַנָּם, וְגָלָה אֲז הָאֲדָרָא זוּטָא,
 מְלַבֵּד מֵה שֶׁגָּלָה כָּל יְמֵי חַיָּיו הָאֲדָרָא רַבָּא

וּסְפָרָא דְצְנִיעוּתָא וְכָל סֵפֶר זֶה־הַקְדוּשׁ,
 שְׁעַל יְדֵי כָּל זֶה הַמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה
 שְׁבְכָל דּוֹר וְדוֹר עַד הַסּוֹף, שְׁכָּל מִי שִׁירְצָה
 לָשׁוּב יוּכַל לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְכַל
 מְקוֹם שֶׁהוּא עַל יְדֵי תְּקוּן הַצְּמֻצוּמִים שֶׁתִּקֵּן
 בְּחַיָּיו וּבְפָרְט בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקְדוּשׁ, כִּי
 גְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

**כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עֵתָה הוּא עַל אֱלוֹ הַצְּדִיקִים
 שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם**

וְעֵתָה כָּל תְּקוּוֹתֵינוּ עַל יְדֵי אֱלוֹ הַצְּדִיקִים
 שֶׁנִּתְגַּלָּה קְבוּרָתָם, שֶׁהֵם יַעֲזֹרוּ
 אֶת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא שֶׁיִּתְחַבְּרוּ יַחַד
 לְעֵסֶק בְּתְקוּנָנוּ, כִּי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלִינוּ
 הַשְּׁלוֹם לֹא יֵדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ, כִּי
 מִי לָנוּ גְדוֹל מִמֹּשֶׁה שְׁלֹא נִתְעַסַּק בּוֹ
 אֶלָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְעַל

כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא עַל קְבוּרָתוֹ, כִּי הוּא
בְּבַחֲיַנַּת אֹר אֵין סוּף נִגְדָנוּ וְכוּ'.

שְׂמִיחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ בַּהִלּוּלָא שֶׁל
רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, כִּי עֲתָה עֶקֶר הַתְּקוּן
עַל יְדֵי קְבָרֵי צְדִיקִים כְּאֵלוֹ, עַל יְדֵי שְׂבָאִים
עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּבֵר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת
נִזְרָאוֹת כְּאֵלוֹ מֵאִז וְעַד עֲתָה, שְׂיִכּוּלִים
לָבוֹא עַל קְבָרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים,
הַרְשָׁע שְׂבַרְשָׁעִים, וּלְהַתְּתַקֵּן עַל יְדֵי זֶה

וְעַל כֵּן עֲתָה עוֹשִׂין הִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׂמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁהוּא מִתְּלַמֵּי־רַבִּי עֶקִיבָא,
שְׂשְׂמִיחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ, כִּי עֲתָה עֶקֶר
הַתְּקוּן עַל יְדֵי קְבָרֵי צְדִיקִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', שְׂאָנוּ
זוֹכִים לְתַקֵּן הַצְּמֻצוּמִים וְכוּ' עַל יְדֵי שְׂבָאִים
עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּבֵר עָשׂוּ פְּעֻלוֹת
נִזְרָאוֹת כְּאֵלוֹ מֵאִז וְעַד עֲתָה, שְׂיִכּוּלִים לָבוֹא

עַל קְבָרָם אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, הַרְשַׁע
שְׁבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְקַן עַל יְדֵי זֶה.

(ספר לקוטי הלכות הנפלות המנחה הלכה ז אות נו)

יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
שִׁיְהִיָּה לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל
יְדֵי נְשִׁמַּת הַצְּדִיק

כִּי יֵשׁ נְשָׁמוֹת נְפוּלוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּפְלוּ כָּל
כֶּף כָּמוֹ שֶׁנִּפְלוּ, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה
לָהֶם שׁוּם תְּקוּן בְּעוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי
נְשִׁמַּת הַצְּדִיק, וְדִיקָא עַל יְדֵי מִיתָתוֹ, וְעַל
כֵּן אֵיתָא בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ (אַחֲרֵי עֵא:) דְּצְדִיקָא
שְׁכִיחֵי יְתִיר בְּתַר אֶסְתַּלְקוּתִיהָ בְּהֵאֵי עֲלָמָא
יְתִיר מִבְּחִיּוּהֵי.

זֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קְבָרֵי צְדִיקִים
אֲמַתִּיִּים שֶׁהוּא דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד וּמוֹעִיל
מְאֹד מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, לְזִכּוֹת לְצִאת

מֵהֲרַע שְׁלוֹ וְלָשׁוּב לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ כָּל כֶּךָ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, עַד שֶׁנֶּאֱחָז בָּהֶם הָרַע כָּל כֶּךָ, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם בְּשׁוּם אֶפֶן לָשׁוּב לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ, רַק עַל יְדֵי שֶׁבָּאִין עַל קִבְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, וְאֵז נִכְלָלִין בְּנִשְׁמַת הַצְּדִיק שְׁמֵת, שֶׁהוּא עוֹסֵק תָּמִיד לְבָרַר בְּרוּרִים, וְהוּא בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל שֶׁגָּדוֹל בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחַיָּו, הוּא יָכוֹל לְבָרַר אֶפְלוּ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מְאֹד מְאֹד. וְזֶה בְּחִינַת הִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי שֶׁעוֹשִׂין בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ דִּיקָא, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ הוּא מְתַקֵּן וּמְחַזֵּיר בְּתִשׁוּבָה נְפֹשׁוֹת רַבּוֹת יוֹתֵר, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבֶּה הַשְּׂמִחָה בְּיוֹתֵר.

הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא דְרַשְׁבֵּ"י, שְׂאֵז עוֹלִין וְנִתְתַקְּנִין וְחוֹזְרִין בְּתִשׁוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הִילּוּלָא דְרַשְׁבֵּ"י בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּל"ג

בְּעֶמֶר, שָׁאז עוֹלִין וְנִתְקַנִּין וְחוֹזְרִין בְּתִשְׁבָּה
 כַּמָּה רְחוּקִים, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת הַשְּׂתַטְחוֹת עַל
 קְבְרֵי הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִגְדְּלַת
 הַשְּׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד. (סְפָר לְקוּטֵי הַלְכוֹת ה' נִזְיָקִין הַלְכָה ג)

יֵשׁ לָנוּ לְרִדְף בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ אַחֵר
 חֲכַמַת הַקְּבָלָה שֶׁהוּא דֶרֶךְ הָאֱמֶת

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁיֵשׁ לָנוּ לְרִדְף בְּכָל
 לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאֹד אַחֵר חֲכַמַת
 הָאֱמוּנָה הוּא חֲכַמַת דֶּרֶךְ הַקְּבָלָה שֶׁהוּא
 דֶּרֶךְ הָאֱמֶת. (הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, מְאִירוֹת עֵינַיִם פְּרִשְׁת רְאָה).

מִי שֶׁמְשִׁים עֵינָיו וְלִבּוֹ הֵיטֵב עַל כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה, בְּכָל סְפָרֵי
 תַנ"ךְ וְש"ס וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ
 וְכֹתְבֵי הָאֵר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה וְסְפָרֵי הַצְּדִיקִים
 אֲמֵתִים שֶׁבְּדוֹרָנוּ, כָּלֵם יַעֲדוּן וַיִּגִּידוּן כִּי
 הַשֵּׁם אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

... וְכֵן כָּל הַחַדוּשִׁים הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים
 שֶׁגָּלוּ גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים בְּנֵי עֲלִיָּה כָּלָם
 יַעֲדוּן וַיִּגִּדוּן וּמַגְלִין אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְכָל
 הַחֶפֶץ בְּאַמֶּת, כִּי כָּל מוֹדָה עַל הָאֱמֶת יִבִּין
 וַיִּרְאֶה בְּעֵינָיו שְׂכָלוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁכַּל אֲנוּשֵׁי
 לְגַלוֹת חַדוּשִׁים כְּאֵלֶּה בְּשׁוּם אֶפֶן, כִּי אִם
 מֵאֵת הַשֵּׁם צְבָאוֹת יֵצְאוּ, וְהוּא יִתְבַּרְךָ
 בְּחֶסֶדוֹ הוֹפִיעַ עֲלֵיהֶם וְהוֹדִיעָם כָּל הַנִּפְלְאוֹת
 וְהַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה. נִמְצָא, שֶׁהַתּוֹרָה הוּא
 עֵדוּת עַל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל כֵּן נִקְרְאת
 הַתּוֹרָה "עֵדוּת". (סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת פֶּסַח הַלְכָה ט)

**רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְסִתְרֵי תּוֹרָה הוּא
 בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה**

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה, כִּי מִבְּאֵר בְּדַבְרֵי רַבִּינוּ זְכוּרֵנוּ
 לְבָרְכָה שְׁרַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד)

עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמִיָּא נְחַת, שֶׁהוּא רָאשֵׁי
 תְּבוּת שְׁמַעוֹן, עִיר וְקַדִּישׁ דִּיקָא בְּחִינַת
 הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה, כִּי עִיר הוּא הַפֶּךָ הַשְּׁנָה.

וְעַל כֵּן הוּא גְּלָה בְּיוֹתֵר כָּל רְזִין דְּאוֹרֵיתָא
 וְסִתְרֵי תוֹרָה כִּי לִיהּ יְהִיבֵי רְשׁוּתָא,
 כִּי סִתְרֵי תוֹרָה הֵם בְּבְחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה, כִּי פְּשֻׁטֵי אוֹרֵיתָא הֵם בְּחִינַת
 שְׁנָה, וְסִתְרֵי אוֹרֵיתָא הֵם בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה שְׁנַתְּגַלוּ עַל יְדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי שֶׁהוּא עִיר וְקַדִּישׁ, עִיר דִּיקָא, הַפֶּךָ
 הַשְּׁנָה.

וּמַחְמַת שְׁרֵשְׁבִי הִיא בְּבְחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת
 הַשְּׁנָה, בְּחִינַת אוֹר הַפְּנִים, עַל כֵּן
 הַתְּפָאֵר בְּאִידְרָא (זוהר נְשֵׂא קֶלֶב:) דְּהָא חֲמִינָא
 דְּאַנְפָּאי נְהִירִין וְכוּ', בְּחִינַת אוֹר הַפְּנִים.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ג)

רבי שמעון בן יוחאי וחבריו היו עקר
התקון של תלמידי רבי עקיבא, על ידי
שגלה ספר זוהר הקדוש והתקונים

עקר התקון של תלמידי רבי עקיבא
היה על ידי רבי שמעון בן יוחאי
וחבריו... כי רבי שמעון בן יוחאי עסק
בזה ביותר לתקן הצמצומים, לתקן בחינת
כלים להמשיך אור האין סוף לגלות
אלקותו בעולם, שזהו בחינת כל ספר
זהר הקדוש בפרט האדרא רבא ואדרא
זוטא. שעל ידי זה המשיך ותקן וגלה
צמצומים נפלאים שהם בחינת מצחא ועינין
ותקוני דיקנא קדישא וכו', שכלם בחינת
צמצומים נוראים להשיג על ידי זה אור
האין סוף פידוע ומובן לכל מחצדי חקלא.
ועל כן אמר בזהר דא יפקון מן גלותא.

(ספר לקוטי הלכות הנפלת המנחה הלכה ז אות נו)

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הָיָה הַתְּקוּן שֶׁל
הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלָף תַּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הָיָה הַתְּקוּן שֶׁל
הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלָף תַּלְמִידֵי רַבִּי
עֲקִיבָא שְׁמִתּוּ בְּשָׁבִיל שְׁלֹא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה
בָּזֶה, עַל כֵּן אָמַר (זוהר נשא קכח.): אֲנִן
בְּחֻבִּיבוּתָא תְּלִין.

דִּיקָא עַל יְדֵי רִשְׁבִּי נִתְּוֹסְפוּ כַּמָּה מְאוֹת
סְפָסְלֵי בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ

וְעַל כֵּן נִתְּגַלְגַּל עַל יְדֵי רִשְׁבִּי דִּיקָא הַזְּכוּת
שֶׁנִּתְּוֹסְפוּ כַּמָּה מְאוֹת סְפָסְלֵי בְּבֵית
הַמְּדַרְשׁ בְּמַעֲשֵׂה דִרְבָּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ.

(ספר לקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

רַבִּי "שְׁמַעוֹן" בֶּן יוֹחָאֵי בְּחִינַת "וְשְׁמַעוֹן"
הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינּוֹת

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי "שְׁמָא גָרִים" (בְּרֻכּוֹת

ז'(:), כי שמעון בחינת (אסתר ט, ד) "ושמעו הולך בכל המדינות".

(ספר לקוטי הלכות הלקות סימני בהמה וחיה טהורה הלכה ד)

יש נשמות נפולות מאד מאד, שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם כי אם על ידי נשמת הצדיק

כי יש נשמות נפולות מאד מאד שנפלו כל כך כמו שנפלו, עד שאי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם, כי אם על ידי נשמת הצדיק, ודיקא על ידי מיתתו, ועל כן איתא בזוהר הקדוש (אחרי עא:) דצדיקא שכחי יתיר בתר אסתלקותיה בהאי עלמא יתיר מבחיוהי.

זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים אמתיים שהוא דבר גדול מאד ומועיל

מֵאֵד מְאֵד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְזִכּוֹת לְצֵאת
 מִהָרַע שְׁלוֹ וְלָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי יֵשׁ
 בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ כָּל כָּף בְּעִוּוֹנוֹתֵיהֶם, עַד
 שֶׁנֶּאֱחָזוּ בָּהֶם הָרַע כָּל כָּף, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר
 לָהֶם בְּשׁוּם אֶפֶן לָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְרַק
 עַל יְדֵי שְׂבָאִין עַל קְבָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם,
 וְאִז נִכְלָלִין בְּנִשְׁמַת הַצְּדִיק שְׂמַת, שֶׁהוּא
 עוֹסֵק תָּמִיד לְבָרַר בְּרוּרִים, וְהוּא בְּכַחוֹ
 הַגָּדוֹל שֶׁגָּדוֹל בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחַיּוֹ, הוּא
 יָכוֹל לְבָרַר אֶפְלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מֵאֵד
 מְאֵד.

זֶה בְּחִינַת הִלּוּלָא דְרַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאֵי שֶׁעוֹשִׂין בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ
 דִּיקָא, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ הוּא
 מְתַקֵּן וּמְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה נִפְשׁוֹת רַבּוֹת
 יוֹתֵר, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה הַשְּׂמִיחָה
 בְּיוֹתֵר.

השְׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַיְלּוּלָא דְרֵשֶׁב"י,
שָׂאז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין בְּתִשְׁבּוּבָה
כַּמָּה רְחוּקִים

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַיְלּוּלָא
דְרֵשֶׁב"י בְּיוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקָּדוֹשׁ
בְּל"ג בְּעֶמֶר, שָׂאז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין
בְּתִשְׁבּוּבָה כַּמָּה רְחוּקִים, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת
הַשְׂתַּטְחוֹת עַל קְבְרֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם,
שְׂעַל יְדֵי זֶה נִגְדְּלַת הַשְׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד.

(ספר לקוטי הלכות ה' נזיקין הלכה ג)

ל"ג בְּעֶמֶר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ

ל"ג בְּעֶמֶר בְּחִינַת ג"ל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרַתְךָ, בְּחִינַת סְתָרֵי תוֹרָה, בְּחִינַת
אֵיה, שְׂעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְתִשְׁבּוּבָה שְׂלִמָּה
אֲמֵן וְאֲמֵן. (ספר לקוטי הלכות ה' גבית חוב מהיתומים הלכה ג)

לְלַמַּד זֶהָר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י בְּמֵרוֹן

וְכֵן נוֹהֲגִין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁעַל כָּל קָבֵר
 שֶׁל כָּל תַּנָּא אוֹ נְבִיא אוֹמְרִים אֵיזָה
 פְּסוּקִים אוֹ מֵאֲמָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּבִיא
 אוֹ הַתַּנָּא. וְכִבֵּר נִדְפַס שֵׁם עַל זֶה
 סֵפֶר אֶחָד מְלֻקָּט מֵמֵאֲמָרִים שֶׁל הַתַּנָּאִים
 הַקְּבוּרִים לוֹמַר אוֹתָם עַל קְבָרָם, כִּי
 שֵׁם עַל צִיּוֹן קְבָרָם הַקְּדוֹשׁ מְסֻגָּל מְאֹד
 לְלַמַּד תּוֹרָתָם הַקְּדוֹשָׁה, כִּי שֵׁם יִזְכֶּה
 לְשִׁמְעַ דְּבוּרֵי הַקְּדוֹשִׁים, כִּי שֵׁם בְּחִינַת
 אֲוִיר הַנִּח וְהַזָּךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה
 נִשְׁמָע דְּבַרְיָהֶם בְּלִבּוֹ וַיָּשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

(ספר לקוטי הלכות ה'הלכות סימני בהמה וחיה טהורה הלכה ד')

אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נּוֹרָאָה
 כְּזֹאת לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוֹשִׁים לְשֵׁם שְׁמַיִם
 אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקָה נּוֹרָאָה כְּזֹאת

לְהִדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שָׁמַיִם,
 כִּי עַל יְדֵי כָּל הַצְדָּקוֹת שְׁנוֹתָנִין,
 זוֹכִין לְקַח הַנְּפָשׁוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה
 בְּחִינַת אֲוֵרִיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, מְכַל
 שְׁכָן כְּשְׁנוֹתָנִין צְדָקָה בְּשָׂבִיל זֶה
 בְּעֶצְמוֹ כְּדֵי לְהִדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים,
 שֶׁהִדְפִּסְתָּ סְפָרִים אֵלּוּ בְּעֶצְמָן הֵם
 בְּחִינַת לְקִיחַת הַנְּפָשׁוֹת, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת
 וְהַמְשַׁכֵּת הַתּוֹרָה, שְׂבוּדָאֵי אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ
 שְׂזָכָה לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהָאִיר
 חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה,
 שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שְׁפַע טוֹבָה
 וּבְרָכָה וְכָל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

(ספר לקוטי הלכות הלכות קדושין הלכה ג, אות כב)

הַמְזִכָּה אֶת הַרְבֵּים בְּצַדִּיקְתּוֹ בְּסִפְרִים
 חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה,
 בּוֹדֵאֵי אֵין קֵץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמְדַת
 לְעַד, אֲשֶׁרִי לוֹ

אוֹהֵב כֶּסֶף לֹא יֵשֵׁב עַל כֶּסֶף וּמִי אוֹהֵב
 בְּהֶמוֹן לֹא תְבוֹאָה (קִהְלֵת ה), דְּרָשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, וּמוֹבָא בְּפִרוּשׁ
 רַש"י: שֶׁאֶפְלוּ מִי שְׂאוֹהֵב מְצוֹת לֹא יֵשֵׁב
 וְכו', כִּי אִם כְּשֵׁי שֶׁבָּהֶם מְצוּהָ שְׁתַּתְקִים
 לְעַד כְּגוֹן כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה וּבְנִין בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְכו', מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁפּוֹעֵל בְּצַדִּיקְתּוֹ
 לְזִכּוֹת אֶת הַרְבֵּים בְּסִפְרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים
 שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה לְכֹל אֶחָד, בּוֹדֵאֵי
 אֵין קֵץ לְשִׁכְרוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמְדַת לְעַד, כִּי
 בְּכָל פַּעַם בְּכָל דּוֹרוֹת הַבָּאִים מְזַכָּה אֶת
 יִשְׂרָאֵל שְׁתַּתְקִים הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ אֲשֶׁרִי
 לוֹ.

זוה (תהלים קו) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט שֶׁהוּא
הַתּוֹרָה שֶׁשׁוֹמְרֶיהָ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח עַל יְדֵי
שְׁמִזְזָה אֶת הָרַבִּים בְּסִפְרֵים קְדוֹשִׁים. וְזֶהוּ
(שם) עוֹשֵׂי צְדָקָה בְּכָל עֵת, כִּי בְּכָל עֵת עוֹשֶׂה
צְדָקָה, כִּי לֹמְדִים בְּסִפְרֵים שְׁמִכְנִיסִין קִיּוּם
הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם וְכוּ'.

(ספר לקוטי הלכות הלכות ברפת השחר הלכה ה, אות לו)

ספר המדות

עֲמֻקּוֹת בְּסוּד מְאֻפָּשֵׁר פְּקִידַת עֲקָרוֹת
וְרַפּוּי חוֹלִים

עַל יְדֵי עֵיוֹן עֲמֻקּוֹת בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יְכוּלִים
לְפַקֵּד עֲקָרוֹת וְלַרְפְּאוֹת חוֹלֵי אֵת חֶזֶק.

(ספר המדות אות סוד, מבעל לקוטי מוהר"ן זכרוננו לחיי העולם הבא)

שיחות הר"ן

מִי שֶׁלֹא נִמְשָׁךְ אַחַר סִפְרֵי הַזְהַר וְסִפְרֵי
 הָאֲר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּהִכָּרַח שְׂאִינוּ יְכוּל
 לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּאֵמֶת, וּבְאֵמֶת יֵשׁ
 לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ לוֹ כַּח לְשַׁבֵּר אֶת מִזְגוֹ הָרַע
 מֵה שְׂאָנוּ רוּאִים, שְׂיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂאִין
 דַּעְתָּהֶם נִמְשָׁכֶת אַחַר סִפְרֵים קְדוּשִׁים
 וְנוֹרָאִים מְאֹד כְּגוֹן סִפְרֵי הַזְהַר וְסִפְרֵי הָאֲר"י
 זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְכִיּוֹצֵא, אֵף עַל פִּי שְׂיֵשׁ
 בָּהֶם חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד הַמְּאִירִים
 עֵינַיִם וּמְתוּקִים כְּדַבֵּשׁ, וְהֵם נִמְשָׁכִים דִּיקָא
 אַחַר עֲנִינִים אַחֲרֵים כְּגוֹן חֻקִּירוֹת, דַּע כִּי
 זֶהוּ מִחֲמַת מִזְגָם, כִּי מִזְגָם בְּטִבְעָם הוּא
 מְזַג רַע מִן הַתּוֹלְדָה שְׁנוּלְדוֹ בְּמִזְג רַע
 שְׂאִינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ
 בְּאֵמֶת, וּבְאֵמֶת בּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה וַיֵּשׁ
 לוֹ כַּח לְשַׁבֵּר אֶת מִזְגוֹ הָרַע, אֲבָל מֵאַחַר

שְׁנוּלֵד בְּמִזְג רַע כְּזֶה, הוּא צָרִיךְ לְסַבֵּל
מְרִירוֹת גְּדוֹל לְשִׁבְר אֶת מִזְגוֹ וְטַבְּעוֹ הָרַע.
וְאֲשֵׁרִי לְאָדָם שְׁנוּלֵד בְּקִדְשָׁה.

(ספר שיחות הר"ן מברסלב, מ')

רַבִּינוּ נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן,
הַפְּלִיג מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבְח גְּדֻלַּת
קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֵהר

רַבִּינוּ נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן,
יֵדַע כָּל דְּבָרֵי הַ"עֵץ חַיִּים" וְ"פְרֵי עֵץ
הַחַיִּים" וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה
מִסְפָּר הַזֵּהר וְהַעֲקָר מֵהַתְּקוּנִים. וְהַמּוֹבֵן
מִדְּבָרָיו הָיָה שְׂזָה הָיָה בִּימֵי נְעוּרָיו. וְהַפְּלִיג
מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבְח גְּדֻלַּת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי
זֵהר. וְהָיָה רָגִיל לַעֲסֹק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם בְּכָל
הַשָּׁנָה, אֶפְלוּ שָׁלָא בִּימֵי אֱלוּל.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים
סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר עֲצָם
רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיִזוֹת שֵׁשׁ שָׁם

שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פַּעַם אֶחָד שֶׁדָּבַר
בְּהַפְלָגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרָאוֹת
תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר תְּקוּנִים
הוּא עַל תְּבִיבָת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר
הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים
לְבָאֵר עֲצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁשׁ שָׁם, אֲשֶׁר לֹא
יְכִילִם הָעֵינִן, כִּידוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת
הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת
לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְיִזוֹתָיו וְכוּ'.
וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֵה שֶׁנִּכְלָל בּוֹ
כְּנִזְכֹּר לְעֵיל, הוּא רַק פְּרוּשׁ עַל תְּבִיבָת בְּרֵאשִׁית

לְבַד, וְכֵן עַל תְּבַת בְּרָא יְכוּלִין גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת
סֵפֶר תְּקוּנִים עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כַּנִּזְכָּר לְעֵיל.

וּמִזֶּה יְכוּלִין לְהַבִּין וּלְשַׁעַר קִצַּת גְּבֵהוֹת
עֲמֻקּוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל
תְּבָה וְתְבָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ
אֵלוֹ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתְּקוּנִים"
שֶׁהוּא עַל תְּבַת בְּרָאשִׁית לְבַד. וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בָּהּ הַרְבֵּה תְּבוֹת כְּאֵלוֹ,
מֵה גָדְלוֹ סוּדוּתֶיהָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר
וּלְדַבֵּר מִזֶּה כָּלֵל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי קִדֵּשׁ כָּל כֶּךָ אֶת
לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שְׁאֶפְלוּ שְׂאֵר דְּבָרִים
הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כַּח
לְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יְתִבְרֵךְ

רַבִּינוּ אֹמֵר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן (אות ק"ט), שְׂרַבִּי
שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי קִדֵּשׁ כָּל כֶּךָ אֶת

לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שֶׁאֶפְלוּ שְׂאֵר דְּבָרִים
הַנִּכְתָּבִים בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כַּח
לְעוֹרֵר לְהֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.
וַיִּתְּכֵן שְׁלֵכֵן סִדֵּר בַּעַל הָאֲקָדָמוֹת אֶת
פִּיּוּטוֹ הַנִּפְלָא בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם, בְּגִלְל
הַהִתְעוֹרְרוֹת שֵׁישׁ בְּלִשׁוֹן הַזֶּה, כִּי
רָשָׁב"י הַכְּנִיס הַתְּעוֹרְרוֹת דְּקִדְשָׁה בְּלִשׁוֹן
הַתְּרַגּוּם.

**דַּע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֲשֶׁק לְכָל
מֵינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה**

וְעוֹד אוֹמֵר רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ (שָׁם אוֹת
ק"ח): "וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד
הַזֶּהר, נַעֲשֶׂה חֲשֶׁק לְכָל מֵינֵי לְמוּדִים שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הֲרִי
לָנוּ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַגִּיעַ לְצִמְאוֹן לְדַבֵּר
הַשָּׁם.

דַּרְךְ הַלְמוּד מֵרַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב זְכוּתוֹ
 יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן - לְלַמֵּד בְּמַהִירוּת וּבְזָרִיזוּת
 וְלִבְלִי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ

סֵפֶר עֲמֻנוּ הַרְבֵּה בְּעֵנִין זֶה, שְׁטוֹב לְלַמֵּד
 בְּמַהִירוּת וְלִבְלִי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ,
 רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזָרִיזוּת, וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל
 דַּעְתוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לִמּוּדוֹ מֵעֵנִין לְעֵנִין, רַק יִרְאֶה
 לְהִבִּין הַדָּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקוּמוֹ. וְאִם לְפָעָמִים
 אֵינוֹ יָכוֹל לְהִבִּין דָּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמַד הַרְבֵּה שָׁם,
 וַיִּנְיַח אוֹתוֹ הָעֵנִין וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרַב
 יֵדַע אַחֵר כֶּף מִמִּילָא מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה,
 כְּשִׁילְמַד כְּסֻדָּר בְּזָרִיזוּת לְהֵלֵן יוֹתֵר.

אֵין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד לֹאמֹר
 הַדְּבָרִים כְּסֻדָּר וּמִמִּילָא יָבִין - מֵעֵלַת רַבּוּי
 הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד,
 לֹאמֹר הַדְּבָרִים כְּסֻדָּר, וּמִמִּילָא יָבִין.

וְלֹא יִבְלֵב וְדַעְתּוֹ בְּתַחֲלֵת לְמוֹדוֹ שְׁיִרְצָה לְהַבִּין תְּכַף, וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יִבִּין כָּלֵל, רַק יִכְנִיס מִחוּ בְּהַלְמוֹד וַיֹּאמֶר כְּסֻדֵּר בְּזַרְיזוֹת וּמִמִּילָא יִבִּין. וְאִם לֹא יִבִּין תְּכַף יִבִּין אַחֵר כֶּף, וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׁאַף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעַמֵּד עַל כְּוִנָּתוֹ, מַה בְּכַף? כִּי מֵעַלֵּת רַבּוּי הַלְמוֹד עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְכִמּוֹ שְׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה (שֶׁבַת סג.): 'לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבֹּר וְאַף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַה קָאָמַר' שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קי"ט כ): "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה" וְכו'.

כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוֹד שְׁיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכָּה לְעֵבֶר כַּמָּה פְּעָמִים אֵלּוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמַד, לְגַמְרָם וּלְחִזּוֹר לְהַתְּחִיל וּלְגַמְרָם פְּעַם אַחֵר פְּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כָּל מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבִּין בְּתַחֲלָה, כָּל מַה שְׁאַפְשֹׁר לְהַבִּין וְלְעַמֵּד עַל דְּבָרֵיהֶם.

וְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֹד בְּעִנְיַן זֶה, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְבַאֵר
 דְּבָרִים אֵלּוּ בְּכֹתֵב הַיָּטֵב, אֲבָל בְּאַמַּת
 הוּא דֶּרֶךְ עֵצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעִנְיַן הַלְמוּד. כִּי
 עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד
 לְגַמֵּר כַּמָּה וְכַמָּה סְפָרִים, וְגַם יִזְכֶּה לְהַבִּין
 הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמֵד בְּדִקְדוּקָה
 גְּדוּלָה, כִּי זֶה מְבַלְבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד, וְכַמָּה
 בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי
 הַדִּקְדוּקִים שְׁלָהֶם, וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׁאַר בְּיָדָם.

לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גִּמְרָא וּפּוֹסְקִים כָּלָם,
 וְתַנ"ךְ וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזְהָר וְקַבְלָה וּשְׁאָר

סְפָרִים כָּלָם

אֲבָל כְּשִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּמַהֲירוּת פִּנְזֹכֵר
 לְעֵיל בְּלֵי דִקְדוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה
 תִּתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גִּמְרָא
 וּפּוֹסְקִים כָּלָם, וְתַנ"ךְ וּמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזְהָר
 וְקַבְלָה וּשְׁאָר סְפָרִים כָּלָם. וּכְבָר מְבַאֵר (שִׁיחוֹת

הַר"ן כ"ח) שִׁיחַתּוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, שֶׁטוֹב לְאָדָם שֶׁיַּעֲבֹר בְּחַיּוֹ בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

לְגַמֵּר בְּכָל שָׁנָה כָּל סְפָרֵי הַזֹּהַר וְתַקוּנֵים וְזוֹהַר חֲדָשׁ, וְכָל סְפָרֵי קַבְּלָה מִהָאָר"י זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה

וּפְעַם אֶחָד חָשַׁב רַבֵּינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה מֵה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַד שְׂאִין הַיּוֹם מִסְפִּיק, דְּהֵינּוּ לְגַמֵּר בְּכָל שָׁנָה ש"ס עִם הָרִי"ף וְהָרָא"ש, וְאַרְבַּעַת שְׁלַחַן עָרוֹף הַגְּדוּלִים, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלֵם, וְכָל סְפָרֵי הַזֹּהַר וְתַקוּנֵים וְזוֹהַר חֲדָשׁ, וְכָל סְפָרֵי קַבְּלָה מִהָאָר"י זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה. גַּם צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקִצַּת עֵיוֹן, וְעוֹד חָשַׁב הַרְבֵּה דְבָרִים. גַּם צָרִיכִין לוֹמַר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה הַרְבֵּה.

וְאִזּוֹ סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעַנִּין זֶה שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד
בְּמַהֲיָרוֹת גְּדוֹל וּבְזָרִיזוֹת וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל
דַּעְתוֹ בְּדַקְדוּקִים הַרְבֵּה מֵעַנִּין לְעַנִּין. וְהַדְּבָרִים
הֵלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים.

גַּם לֹא הָיָה מְצוּיָה לַחֲזֹר תַּכְפֵּף עַל לְמוּדוֹ, רַק
רְצוֹנוֹ תָּמִיד הָיָה לְלַמֵּד הַסֵּפֶר אוֹ הַפּוֹסֵק
שְׁלוּמֵד כְּסֹדֶר מֵרֵאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזָרִיזוֹת, וְאַחַר
כֵּן יִתְחִיל פַּעַם שְׁנִי וַיִּגְמַר אוֹתוֹ כָּלוּ. וְכֵן פַּעַם
אַחַר פַּעַם.

גַּם אָמַר לְבַל יִהְיֶה נִבְהָל מְזֵה שְׁהִזְהִיר
שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד כָּל כֶּף בְּכָל יוֹם... וְלֹא
עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמֵּר וְאִי אַתָּה בֶּן חוֹרִין
לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה' (אָבוֹת ב טז).

(ספר שיחות הר"ן מברסלב אות עו)

עַל יְדֵי לְמוּד הַזֹּהַר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי
לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
יְדוּעַ שֶׁלְמוּד הַזֹּהַר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד.

וְדַע, שְׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה
 חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

הַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ

הַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, דִּהְיִנוּ הַשֵּׁבַח
 שְׁמִשְׁבַּח וּמְפָאֵר אֶת הָעוֹבֵד הַשֵּׁם, דִּהְיִנוּ
 הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בַּזֶּהר לֹא זָכָא וְכוּ' עַל
 כָּל מִצְוָה וְעִבּוּדָה, וְלִהְפֹךְ הַצְעָקָה שְׁצוּעָה
 וְכוּ', וַיִּי לֵיהּ וַיִּי לְנִשְׁמַתִּיהּ, עַל הַסֵּר
 מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד
 אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יְתַבְרַךְ.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

נִמְצָאִים כִּמָּה מְאֲמָרִים בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
שֶׁגָּלָה רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי לְתַלְמִידָיו
אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו

אָמַר, שֶׁנִּמְצָאִים כִּמָּה מְאֲמָרִים בַּזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ שֶׁגָּלָה רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי לְתַלְמִידָיו אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו. וְזֶה
עֲנִין "וּבַחְבוּרָא קְדָמָא" שֶׁכָּתוּב בַּזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ בְּפֶרֶשֶׁת פְּנִיחַס (חֶלֶק ג' רִיט:) וּבְשֵׁאֵר
מְקוֹמוֹת. כִּי הָעוֹלָם אֵינָם מְבִינִים מֵהוּ
עֲנִין "וּבַחְבוּרָא קְדָמָא", אֲךָ הָאֱמֶת שֶׁהוּא
גָּלָה לָהֶם כִּמָּה תוֹרוֹת אַחַר פְּטִירָתוֹ, וּמָה
שֶׁגָּלָה לָהֶם קִדְּם קָרָא חְבוּרָא קְדָמָא.
וּבְזֶה מֵיֵשֵׁב הֵיטֵב מֵה שֶׁנִּמְצָאִים בְּסִפְרֵי
הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וּבַתְּקוּנִים פְּרוּשׁ עַל מֵימְרוֹת
הָאֲמוּרָאִים שֶׁהָיוּ אַחַר רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי זְמַן מְרַבָּה. אֲךָ בְּאֱמֶת אֵלּוֹ הַמְּאֲמָרִים
גָּלָה רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי אַחַר פְּטִירָתוֹ,

וְאֵז כְּבֹר הָיוּ אֵלֹהֵי הָאֱמוּנָאִים בְּעוֹלָם.
אֲחֵר כִּךְ מְצֵאתִי עֲנִיָּן זֶה בְּאִיזָה סֵפֶר.

(סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב אוֹת רַעַח)

מִהֲנַגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלֹהִים
וּמִהַחֲלִישוֹת הַלֵּב כְּשֶׁמֵּתְאָחֲרִים, נַעֲשֶׂה
דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

פַּעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר מֵעֲנִיָּן אֱלֹהִים, וְאָמַר
שָׁמָּה שְׁנוֹהֵגִין לוֹמְרֵי תְּקוּנִים בְּאֱלֹהִים,
שֶׁהֲנַגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים וְגַם מִהַחֲלִישוֹת
הַלֵּב שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אֵז, מִחֲמַת שְׁכָל
אֶחָד מֵתְאָחֵר אֵז בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ יוֹתֵר
מִרְגִּילוֹתוֹ, מְכַל זֶה נַעֲשֶׂה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
וְתְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה.

(שִׁיחוֹת הַר"ן רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב, ק"ז)

חיי מוהר"ן

סודות הקבלה, קדם רשב"י והאר"י זכרוננו
 לברכה היו בסוד גדול, ואחר כך שוב לא
 היתה סוד, והתירו לגלות הסוד

יש כמה דברים שהם בתחלה סוד ואחר כך
 שוב אינו סוד כגון קצת סודות הקבלה
 שקדם רבי שמעון בר יוחאי והאר"י זכרוננו
 לברכה היו אלו הדברים בסוד גדול, ולא
 היו מדברים מזה כי אם בסוד גדול מאד,
 ואחר כך בימי רבי שמעון בר יוחאי והאר"י
 זכרוננו לברכה, שוב לא היתה סוד, והתירו
 לגלות הסוד קצת.

וכן יש כמה וכמה דברים
 שהם עכשו סוד ואחר כך
 בימים הבאים לא יהיו סוד.

(חיי מוהר"ן מברסלב, תי"ט)

כָּל הַמְּסֻפָּרִים וּמְנִינִים שְׁבִזְהַר, מְדַקְדָּק
בְּמִנְיָן בְּדַקְדּוּק גְּדוּל עַל פִּי שִׁמּוֹת שֶׁהִיא
קַבְלָה בְּיָדָם

אָמַר מִי שֶׁבָּקִי בִּזְהַר הַקְּדוּשׁ כָּל דְּבָרֵי הַזֶּהָר
הֵם אֶחָד, הֵינּוּ לְהַמְּשִׁיף שֶׁפַּע, לְהַמְּשִׁיף
מִשַּׁח רְבוּת קוּדְשָׁא, וְלִקְשֹׁר הָעוֹלָמוֹת.
וְלִפְעָמִים מִחֲבַר שְׁנֵי דְבָרִים אֵלוֹ וְלִפְעָמִים
שְׁנֵי דְבָרִים אַחֲרֵים כְּפִי הָעֲנִיָּן. וַיֵּשׁ כַּמָּה
דְּבָרִים שֶׁהָיוּ לָהֶם בְּקַבְלָה אִישׁ מִפִּי אִישׁ, כִּי
כָּל דְּבָרֵי הַקְּבָלָה הֵם בְּקַבְלָה אִישׁ מִפִּי אִישׁ
עַד מִשָּׁה רַבִּינוֹ עָלְיוֹ הַשְּׁלוּם. גַּם הָיָה לָהֶם
סְפָרִים סְפָרָא דְרַב הַמְּנוּנָא וְכוּ'. גַּם יֵשׁ כַּמָּה
וְכַמָּה דְבָרִים שֶׁגָּלוּ הֵם.

גַּם כָּל הָעֲנִינִים הַמְּבֹאָרִים בִּזְהַר הַקְּדוּשׁ
בְּמִסְפָּר בְּמִנְיָן כְּגוֹן בְּעֲנִינֵי הַהִיכָלוֹת
וְכִיּוּצָא, שֶׁנֶּאֱמַר בִּזְהַר שֵׁשׁ כָּף וְכָף פְּתָחִים,
וְכִיּוּצָא בְּאֵלוֹ הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בִּזְהַר

בְּמִסְפָּר בְּמִנִּין, וּמְדַקְדֵּק בְּמִנִּין בְּדִקְדוּק גָּדוֹל,
 כְּגוֹן כֶּךָ וְכֶךָ אֲלֵפִים וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּע וְכִיּוּצָא,
 כֹּל זֶה הָיָה עַל פִּי שִׁמוֹת שֶׁהָיָה קִבְּלָהּ בְּיָדָם
 שֶׁהָיוּ לָהֶם כְּלָלִים וְלִמּוּד יְדוּעַ עַל זֶה, כְּגוֹן
 שֵׁם שֶׁל מ"ב וְכוּ'. וְכֹל אֵלּוּ הַמִּסְפָּרִים
 הַנֶּאֱמָרִים בַּזוהר הֵם כְּפִי אוֹתָהּ הַבְּחִינָה שֶׁל
 אוֹתוֹ הָעֲנִיָּן שֶׁהָיוּ יוֹדְעִין שֶׁהוּא עַל פִּי שֵׁם זֶה
 אוֹ עַל פִּי כְּלָלִיּוֹת שֶׁלפְּעָמִים נִכְלָלִין וְנִצְטָרְפִין
 הַשִּׁמוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ וְעַל פִּי מִסְפָּר הַשִּׁמוֹת
 וְכִלְלוֹתָן הֵם הַמִּסְפָּרִים הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל.

(חיי מוהר"ן מברסלב, תנח)

הַזוהר קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֲךָ אֵין עָרְכוֹ כְּהַתְקוּנִים
 פְּעַם אַחַת אָמַר כְּמַתְמִיָּה, אֲצֵל הָעוֹלָם הַכֹּל
 שְׂוִין, סֵפֶר הַזוהר וְהַתְקוּנִים. וְהַמּוֹבָן
 מְדַבְּרִיו הָיָה, שֶׁבְּאֵמֶת יֵשׁ חִלּוּק גָּדוֹל וְעָצוּם
 בֵּין סֵפֶר הַזוהר הַקְדוֹשׁ וּבֵין סֵפֶר הַתְקוּנִים,
 אֵף עַל פִּי שֶׁסֵּפֶר הַזוהר הוּא קְדוֹשׁ וְנוֹרָא

מֵאֵד, אֵין לוֹ שׁוּם עֵרֶךְ נֶגֶד קִדְשָׁת וְסוּדוֹת שֶׁל
סֵפֶר הַתְּקוּנִים. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שני"ט)

סְפָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְסְפָרֵי הָאֵר"י זְכוּרֹנוּ
לְבָרְכָה וְהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה, הֵם
כָּלֵם מִיִּסְדִּים עַל פִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

סְפָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְסְפָרֵי הָאֵר"י זְכוּרֹנוּ
לְבָרְכָה וְהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֹנוּ
לְבָרְכָה, וְכִיּוֹצֵא, הֵם כָּלֵם מִיִּסְדִּים עַל פִּי רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, וּמְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מֵאֵד לְעִבּוּדָתוֹ
יְתִבְרֶךְ בְּאַמֶּת. ... וְצָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מֵאֵד
בְּתַכְלִית הַרְחוּק מִסְפָּרֵי הַמְּחַקְרִים, ... וְאִסּוּר
גְּדוֹל מְאֹד מֵאֵד לְלַמֵּד אוֹתָם, כִּי הֵם פּוֹגְמִים
וּמְבַלְבְּלִים מֵאֵד אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם כָּלֵל וְהוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת, כִּי
לֹא בְּאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב וְכוּ'. וְצָרִיךְ לְבָרַח מֵהֶם
לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לְבַל יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ
לְגַמְרֵי חָס וְשָׁלוֹם. וּמְרַגְלָא בְּפוּמִיָּה דְרַבִּינוּ

זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לֹמֵר, כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה
עַל אֲשֶׁר שָׁלַח לָנוּ אֶת נְאֻמָּן בֵּיתוֹ הוּא מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, שֶׁהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל
הַמְּבוֹכוֹת, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְצָוָה עָלֵינוּ
לְהֶאֱמִין בַּיהוָה בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וְהַמְצִוּוֹת כַּפְּשׁוּטָן. אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוֹכָה לִילָךְ בְּתַמִּימוֹת וְכוּ'.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תז)

סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֵר"י זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה כָּל דְּבָרֵיהֶם מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי
אִישׁ עַד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, מֵהַ
שְׁחִדְשׁוּ בָהֶם הָיָה בְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ בְּמַדְרֵגָה
גְּבוּהָ מְאֹד, וּמַחֲזִקִין וּמְקַיְמִין מְאֹד אֶת
אֱמוּנַתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה

סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
שְׁחַבְּרוּ הַרְשֵׁב"י וְחַבְּרִיא זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה בְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ וְעַל פִּי אֵלֵיהֶוּ זְכוּרֵנוּ

לְבָרְכָהּ, כֹּל דְבָרֵיהֶם מְקַבְּלִים אִישׁ מִפִּי אִישׁ
 עַד מִשָּׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. וְמָה שֶּׁחֲדָשׁוּ
 בָּהֶם הָיָה בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּמַדְרָגָה גְבוּהָ מְאֹד,
 וּמְחַזְקִין וּמְקִיְמִין מְאֹד אֶת אֲמוֹנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהִתְחִילָה מֵאַבְרָהָם אֲבֵינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְכוּ',
 וּמְזַרְזִים מְאֹד לְקַיֵּם תּוֹרַת מִשָּׁה בְּכָל פְּרָטִיָּה
 וְדְקָדוּקָיָה, וְלְהַבְדִּיל סְפָרֵי הַחֲקִירָה הֵם בְּהַפֵּךְ
 מִכָּל זֶה כִּידוּעַ וּמְפָרְסָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ
 מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בָּהֶם, וּבוֹחֵר בְּאַמַּת
 לְאַמַּתּוֹ.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תח, תכן דבריו)

מִחֲמַת שְׂאִין סְפָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּאַשְׁכְּנֹז,
 עַל כֵּן הֵם הוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי
 דִּיִּטְשׁ (גְּרַמְנִיָּה)

עֲנָה וְאָמַר זֶה אֵין אַתָּה יוֹדַע שְׂבַאֲשְׁכְּנֹז אֵינָם
 נִמְצְאִים סְפָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ. וְאֵף עַל פִּי
 שְׁנַדְפְּסוּ שֵׁם סְפָרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ, עִם כָּל זֶה
 אֵינָם מְצוּיִים שֵׁם רַק נִמְכְּרוּ לְמַדִּינַתְנוּ,

וּמַחֲמַת שְׂאִין שֶׁם סְפָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, עַל כֵּן
 הֵם הוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי דֵי־יִטָּשׁ
 (גְּרַמְנִיָּה). כִּי הַלְבוּשִׁים הֵם בְּחִינַת מְקִיפִים,
 וּמַחֲמַת זֶה צְרִיכִים לְדַקְדֵּק מְאֹד לְהַחֲזִיק
 הַמְלַבְּוֹשִׁים בְּנִקְיוֹת וּלְכַבֵּדָם כְּרְאוּי. וּפְסֻק
 בְּאִמְצַע וְלֹא גָלָה כֹּלֵל מֶה שְׂיָכוֹת יֵשׁ
 לְמַלְבוּשֵׁי דֵי־יִטָּשׁ לְמָה שְׂאִין נִמְצְאִים שֶׁם
 סְפָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, תכ"ב)

**אֵין לְלַמַּד סְפָרִים שֶׁל דְּרוּשִׁים וּמוֹסָר כִּי
 אִם אוֹתָם הַהוֹלְכִים עַל פִּי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוֹרָנוֹם לְבָרְכָה**

**אָמַר שְׂאִין לְלַמַּד סְפָרִים שֶׁל דְּרוּשִׁים וּמוֹסָר
 כִּי אִם אוֹתָם הַהוֹלְכִים עַל פִּי דְבָרֵי
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוֹם לְבָרְכָה, בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים
 וְסְפָרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ וְסְפָרֵי הָאֲר"י זְכוֹרָנוּ
 לְבָרְכָה, וְכֵן כָּל הַסְּפָרִים שֶׁחִבְרוּ הַצַּדִּיקִים
 הַסְּמוּכִים לְדוֹרוֹתֵינוּ שֶׁהֵם בְּנוּיִים עַל יְסוּדוֹת**

הַרְרֵי קִדְשׁ עַל פִּי דְבָרֵי הַבַּעַל שֵׁם
טוֹב זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָהּ. שֶׁהֵם סִפְרֵי הָרַב
הַקְּדוֹשׁ מְפֹלְנָאָה, וְסִפְרֵי לְקוּטֵי אֲמָרִים.
וְחָשַׁב עוֹד כַּמָּה סִפְרִים כְּאֵלֶּה שֶׁטוֹב
לְלַמְּדֵם. וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין מֵאֵלָיו עַל פִּי
דְּבָרִים הָאֵלֶּה מֵאִיזָה סִפְרִים לְרַחֵק,
וּבְאִיזָה סִפְרִים יִתְחַזֵּק וְיֵאָחֵז בָּהֶם. הֵינּוּ
אוֹתָם שֶׁהֵם בְּנוּיִים רַק עַל פִּי הַגְּמָרָא
וּמְדַרְשֵׁים וְסִפְרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲר"י
זְכוּרֹנוֹ לְבָרְכָהּ וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֹנוֹ
לְבָרְכָהּ, אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחֵז בָּהֶם.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות תי)

**אֵיךְ לֹקְחִין חֲבֵרָא כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל רִשְׁב"י,
וְהֵייתִי גַם כֵּן תוֹחֵב רֵאשִׁי בִּינֵיהֶם**

**פַּעַם אַחַת דִּבֵּר עִמִּי וְאָמַר כְּמַתְגַּעְגַּע: אֵיךְ
לֹקְחִין חֲבֵרָא כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל רַבִּי**

שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וְכִיּוֹצָא, וְאַנִּי הֵיִיתִי גַם כֵּן
תּוֹחֵב רַאשֵׁי בֵינֵיהֶם וְכוּ'.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות רפה)

שבחי מוהר"ן

כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דִּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ
שָׁנִים סְפוּרוֹת זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַזְהָר
וְעַל תְּקוּנֵי זְהָר וְהַזְהָר חֲדָשׁ - זֶה מַחְדִּיר
בְּאָדָם הַרְבֵּה יְרֵאת שָׁמַיִם בְּנַעַם וּבְזִיו
מִיָּחָד, כַּנִּרְאָה בְּחוּשׁ

וְאֵף אֵלוֹ שְׂאִינָם בְּעֵלֵי סֵדֵר כָּל כֶּךָ, בְּכָל זֹאת
צְרִיכִים לְקַבֵּעַ לְלַמַּד מִדֵּי יוֹם לְפַחוֹת דִּף
אֶחָד שֶׁל זְהָר, כְּגוֹן לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמָּטָה, אוֹ בְּזִמָּן מְסִיָּם אַחֵר. וּבְאִפְסָן כַּזֶּה,
כְּשִׁלּוּמְדִים כָּל יוֹם דִּף אֶחָד, אֲזִי בְּמִשְׁךְ שָׁנִים
סְפוּרוֹת זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל הַזְהָר וְעַל תְּקוּנֵי

זֶהר וְהִזְהֵר חֲדָשׁ, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה עֲנִינִים שְׁמִבִּינִים
 בָּהֶם מְעֵט, וּבִפְרָט בְּדַבְרֵי אֲגָדָה שְׁבָהֶם,
 הַמְּאִירִים אֶת הַיְהוּדוֹת. וְאַחַר כֵּן, כְּשִׁלּוּמֵדִים
 פַּעַם שְׁנִיָּה, זֹכִים לְהִבִּין מְעֵט יוֹתֵר. וְזֶה
 מִחֲדִיר בְּאָדָם הַרְבֵּה יֵרָאֵת שָׁמַיִם בְּנֵעַם וּבְזִיו
 מִיָּחַד, כִּנְרָאָה בְּחוּשׁ.

רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן
 בְּמֵרוֹן - צֹהֵ שָׁם לְבָנֵי הַנְּעוּרִים לֹאמֹר זֶהר
 בְּבוֹאֵם לְמַעַרְתַּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֲזִי בְּנֵי
 הַנְּעוּרִים עָסְקוּ בַתְּפִלָּה וּבַלְמוּד זֶהר
 כְּאֲשֶׁר פָּקַד עָלֵיהֶם הוּא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וּמִמֶּנּוּ
 לֹא רָאוּ שׁוֹם דָּבָר, רַק הָיָה שְׂמִיחַ עַד מְאֹד.
 וּבְכָל עֵת בָּא אֶצֶל הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ וְאָמַר לוֹ:
 אֲשֶׁרִיךְ וְכוּ', וּבְלִילָהּ הַלֵּךְ מִחֲדָר לְחֲדָר,
 וְהִזְהִיר אוֹתָם לֹאמֹר זֶהר וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא, וְהוּא
 בְּעֵצְמוֹ לֹא אָמַר כְּלוּם, רַק הָיָה הוֹלֵךְ וּמְנַגֵּן
 בְּעֵצְמוֹ וְהָיָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה עַד אוֹר הַיּוֹם,

וְכַשֶּׁהָאִיר הַיּוֹם עָמַד בְּטִלִית וַתִּפְלִין וְהַתְּפִיל
כַּמָּה שָׁעוֹת. (ספר שבחי הר"ן מברסלב אות יט)

לְמַד בְּקִטְנוּתוֹ סִפְרֵי הַזֹּהַר וְתִקּוּנִים וְכָל
כְּתָבֵי הָאֲר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

הָיָה מִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד וְלָמַד, וְלָמַד הַרְבֵּה
מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְ"עֵין יַעֲקֹב",
וְסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתִקּוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲר"י זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה, וּשְׂאֵר סִפְרֵים הַרְבֵּה מְאֹד וְסִפְרֵי
מוֹסֵר הַרְבֵּה מְאֹד. (ספר שבחי הר"ן מברסלב אות ז)

בְּלִמּוּד זֹהַר וְכְתָבֵי הָאֲר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה,
הָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה עַד שְׁזָכָה לְהַבִּין

סִפְרֵי שְׁכָל לְמּוּדוֹ בָּא לוֹ בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה, כִּי
בְּתַחֲלָה הָיָה לוֹמֵד מְשֻׁנּוּת, וְלֹא הָיָה
מִבֵּין לְמּוּדוֹ, וְהָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם
יְתִבְרַךְ שִׁיאִיר עֵינָיו. וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה כָּל
כֶּף עַד שְׁזָכָה שְׁיֻכַּל לְלַמֵּד מְשֻׁנּוּת, וְכֵן אַחַר

כַּף לְמַד שְׂאָר סְפָרִים וְלֹא הָיָה מִבֵּין גַּם כֵּן
 וְהָיָה בּוֹכָה וּבּוֹכָה גַּם כֵּן הִרְבֵּה מְאֹד עַד
 שְׁזָכָה לְהִבְיָנָם. וְכֵן בְּלִמּוּד זֹהָר וְכִתְבֵי הָאֲר"י
 זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה הָיָה בּוֹכָה גַּם כֵּן הִרְבֵּה עַד
 שְׁזָכָה לְהִבְיָן.
 (סֵפֶר שְׁבַחֵי הַר"ן מִפְּרָסְלָב אוֹת ח)

הָיָה מִתְמִיד בְּכָל כִּתְבֵי הָאֲר"י וְסִפְרֵי
 הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים.

הָיָה מִתְמִיד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד ש"ס וּפּוֹסְקִים
 וְתַנ"ךְ וְעֵינַי יַעֲקֹב וְסִפְרֵי הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים
 וְכו', וְקִצְתָּ הָיָה בְּלִי שְׁעוֹר, וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי
 תַנ"ךְ וְעֵינַי יַעֲקֹב וְכָל כִּתְבֵי הָאֲר"י וְסִפְרֵי
 הַזֹּהָר וְתִקּוּנִים.
 (שְׁבַחֵי הַר"ן רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִפְּרָסְלָב ז')

ימי מוהרנ"ת

רבי נתן מברסלב זכותו יגן עלינו אמן
במרון

ובאנו למרון סמוך לחצות היום, ונכנסנו
להמדרש הנורא של רבי שמעון בן
יוחאי ובנו רבי אלעזר, ואמרנו שם תהלים
ותחנוות ובקשות על קבריהם הנוראים.

(ימי מוהרנ"ת מברסלב)

עלים לתרופה

לנסע מארבע פנות העולם ל"ג בעמר
למרון, הוא חתנה יפה - באים אנשים
מקצה ארצות ומפזרים הון רב

אתמזל לפנות ערב, תהלה לקל, באתי
מההילולא קדישא, בני שיחיו,
מה אוכל לשער לכם גדל יקרת הדבר הזה,

אֲבָרְךָ בְּכָל לַבִּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֶךְ, אֲשֶׁר עַד כֹּה
 עֲזַרְנִי, סִי אִיז אַ פִּיִּינֶע חֲתָנָה מְעַן
 מְעַג פֶּאָרִין (הָיָה חֲתָנָה יָפָה, יְכוּלִים
 לְנִסֵּעַ) מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְרֹאוֹת
 הָעֵינַיִן הַזֶּה, וְגִדְל תְּקַף הָאֲמוּנָה קְדוּשָׁה
 שֵׁישׁ לְכָל אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחִיו
 בְּזֶה, בָּאִים אֲנָשִׁים מְקַצֵּה אֲרָצוֹת, וְגַם
 מְטֹשְׁעֵרְקֶעֶסֶיעַ הָיוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים מְכַבְּדִים,
 וּמְפַזְרִים הוּן רַב, וְאִינֶם בּוֹכִים כָּלֵל
 רַק שְׂמֵחִים כָּל הַלַּיְלָה, וְתַכְף בְּבִקֹּר
 נוֹסְעִים לְדַרְכָּם.

מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׂמַעוֹן, זֶה עֵינַיִן נִפְלָא

... וְהִילָדִים מִתְגַּלְחִים פֹּה שְׂקוּרִין
 "חֲאֵלְאֵקִין", וְהָעֵינַיִן הַזֶּה הוּא דְבַר
 נִפְלָא, כִּי יֵשׁ לָהֶם שִׁירִים לְזֶה, וּמְרַקְדִים עִם
 הִילָדִים בְּתַנוּעוֹת נִפְלָאִים, מִמָּשׁ כָּלְתָה נִפְשֵׁי
 בְּנַעַם הַדְּבַר הַזֶּה, וְהִילָדִים דְּפֹה הִמָּה

מְחַכְמִים נִפְלְאִים לֹא נִרְאָה כְּזֹאת, הַכֶּלֶל עִם
אִיז אַ [זֶה] עֲנִין נִפְלֵא מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׁמֵעוֹן.

(עלים לתרופה, רבי יצחק בן מוהרנ"ת מברסלב, נקבר בצפת סמוך ונראה למדן
הבית יוסף זכר צדיק לברכה)

ימי שמואל

אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַרְשָׁב"י מְרַגְּשִׁים מִמֶּשׁ
טַעַם גֵּן עֵדֶן

אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר
יוֹחָאִי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, מִמֶּשׁ אִין
דְּגַמְתוּ הַחַיּוֹת שְׁמַרְגְּשִׁים שָׁם וְהַתְּעוֹרְרוֹת
שֵׁשׁ שָׁם, מִמֶּשׁ טַעַם גֵּן עֵדֶן.

מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת שֵׁשׁ בְּל"ג
בְּעֶמֶר בְּמֵרוֹן, לֹא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת מִיָּמָיו
אִין עֵרֶךְ לַהַתְּעוֹרְרוֹת שְׁבַעֲרַב ל"ג בְּעֶמֶר
וּבְל"ג בְּעֶמֶר בְּמֵרוֹן, וּמִמֶּשׁ מִי שֶׁלֹּא
רָאָה זֹאת לֹא רָאָה הַתְּעוֹרְרוֹת מִיָּמָיו.

מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ בְּל"ג בְּעֶמֶר
בְּמֵרוֹן, לֹא רָאָה שְׂמֻחָה וְחִיּוֹת מִיָּמָיו

וְהַקּוֹלוֹת וְהַתְּפִלוֹת אֵינָם פּוֹסְקִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים
וְהַלֵּילוֹת אַף רְגַע, וְכָל הַזְּמַן הַזֶּה

בְּחֶצֶר מַחוּץ לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, הַשְּׂמֻחָה וְהַחֲדוּהָ
וְהַהִילּוּלֵא אֵין לְשַׁעַר וְלַהֲעֲרִיף כָּלֵל, שְׂמֻחָה

כְּזוֹ אֵין דְּגַמְתָּהּ, וְהַכְּלִי זָמַר מְנַגְנִין מִיּוֹם עָרַב
ל"ג בְּצַהֲרִים וְעוֹד קָדָם, עַד לַיִל אַחַר ל"ג

בְּעֶמֶר בְּלִי הַפְּסִק רְגַע, וְכֵן הָרְקוּד אֵינוֹ נִפְסָק
אַף רְגַע, וּבַפְּרָט בְּעֵת הַהֲדַלְקָה עַל הַגֵּג, אֵין

לְשַׁעַר הַשְּׂמֻחָה, מִמָּשׁ מִי שֶׁלֹּא רָאָה הַשְּׂמֻחָה
הַזֶּה, לֹא רָאָה שְׂמֻחָה וְחִיּוֹת מִיָּמָיו.

כְּדַאי לְכֹסֶף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַהֲטָרִיחַ כָּל יָמָיו,
וְלַמָּסַר נַפְשׁוֹ לְרֵאוֹת וְלַהֲשִׁתֵּתָף לְהִיּוֹת

בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמֵרוֹן

מֵה נֹאמַר וּמֵה נִדְבֵר, כְּדַאי לְכֹסֶף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק
וְלַהֲטָרִיחַ כָּל יָמָיו, וְלַמָּסַר נַפְשׁוֹ לְרֵאוֹת

וְלֹהֵשֶׁתֶּתֶף בְּזֶה, מִבְּפָנִים בְּכִיּוֹת וּתְשׁוּבוֹת
וְהִתְעוֹרְרוֹת, שְׂאֵף בְּיוֹם כְּפוּר לֹא נִשְׁמַע בְּשׁוֹם
מְקוֹם כְּזֹאת, וּמִבְּחוּץ שְׂמַחוֹת וְחִדּוֹת וּנְגִינֹת
וְזִמְרוֹת וְרִקוּדִין, שְׂבִשׁוֹם חֲתָנוֹת וּשְׂמַחוֹת
שֶׁל מְלָכִים לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּזֹאת,
אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְזֶה.

**הַמְּקוֹם שֶׁל הַרְשֵׁב"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מְלָמֵד
בְּנָסִים לְמַעְלָה מִהַטְּבַע**

וְגַם הַמְּקוֹם שֶׁם מְלָמֵד בְּנָסִים לְמַעְלָה
מִהַטְּבַע, כִּי כִּפָּה נָסִים וּמוֹפְתִים רָאִינוּ
בְּעֵינֵינוּ, מְלַבֵּד מֵה שֶׁשְׂמַעְנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וְאַבוֹת
אַבוֹתֵינוּ שֶׁסָּפְרוּ לָנוּ.

**הַמְּקוֹם שֶׁם הוּא לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם, וְהַזְמַן
שֶׁם הוּא לְמַעְלָה מִהַזְמַן**

**מִמֵּשׁ הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא בְּחִינַת לְמַעְלָה
מִהַמְּקוֹם, וְהַזְמַן שֶׁם לְמַעְלָה מִהַזְמַן.**

אֲשֶׁר־י הַזּוֹכֶה לְבוֹא לְשֵׁם תָּמִיד, וּמִכָּל שָׁכֵן
בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמֶר וּל"ג בְּעֶמֶר

אֲשֶׁר־י הַזּוֹכֶה לְבוֹא לְשֵׁם תָּמִיד, וּמִכָּל שָׁכֵן
בְּעָרֵב ל"ג בְּעֶמֶר וּל"ג בְּעֶמֶר.

אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שֶׁלֹּא רָאָה כָּל זֹאת
בְּעֵינָיו, וְאֵף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בִּפְהָ וּבִכְתָּב אֶלְךָ
פְּעָמִים, אֵף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים בְּעֶצְמוֹ
וְרוֹאִים כָּל זֶה, אִזּוֹ רוֹאִים שְׂאִין דְּגִמָּה כָּל־
לְמָה שֶׁהוּא בְּאֵמֶת

וּבְבִקֹּר אַחַר הַתְּפִלָּה מִתְחִיל הַמְצָוָה
לְגַלַּח רָאשֵׁי הַיְלָדִים וְלַעֲשׂוֹת
לָהֶם פְּאוֹת, וּמְזַמְרִים וּמְרַקְדִים עִמָּהֶם,
אֵין לְשַׁעַר זֹאת לְמִי שֶׁלֹּא רָאָה כָּל
זֹאת בְּעֵינָיו, וְאֵף כְּשֶׁנִּמְשִׁיל בִּפְהָ וּבִכְתָּב
אֶלְךָ פְּעָמִים, אֵף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁבָּאִים
בְּעֶצְמוֹ וְרוֹאִים כָּל הַנִּזְכָּר לְעֵיל, אִזּוֹ

רואים שאין דגמה כלל למה שהוא באמת.

(ימי שמואל להחסיד הצדיק הקדוש רבי שמואל הורוביץ זכר צדיק לברכה,
נכד השל"ה הקדוש)

לקוטי עצות המשלש

המחלקת על הצדיקים הגדולים

בכל דור ודור מתרבה ומתגרה מחלקת
על הצדיקים, ועל פי רב עקר
המחלקת על אלו הצדיקים העוסקים
לקרב נפשות הרחוקים ביותר להשם
יתברך, מחמת שמדת הדין מתגרה
מאד באלו הנפשות הנזכר לעיל. על
כן נכנס טינא בלב העולם, ולפעמים
נכנס גם בלב גדולי הצדיקים לחלק

עַל הַצְּדִיקִים הַנּוֹזְכִּים לְעֵיל, הַמְּקַרְבִּים
אוֹתָם, עַד שְׂמֻדָּמָה לָהֶם שְׂאִינָם מִתְּנֵהֲגִים
כָּרְאוּי. וְזֶה נִמְשָׁךְ וּמְשַׁתְּלָשֵׁל מִבְּחִינַת
הַמַּחְלָקֶת שְׁחֻלְקוֹ הַשְּׁבָטִים עַל יוֹסֵף
הַצְּדִיק.

(רבינו נחמן מברסלב זיע"א, לקוטי עצות המשלש, חלק גרים והתקרבות רחוקים, ט"ז)

לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת וְזוהר הַקְּדוֹשׁ וּגְמָרָא.

(הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

כִּמָּה גָּדוֹל הַשָּׂכָר בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד
וְהַהֶפְסֵד בְּהַעֲדֵר לְמוּדָה

[א] עֲצָם לְמוּד הַזוהר בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת.

[ב] שָׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַנְּסֻתָר פּוֹעֵלֶת יוֹתֵר
מִחֻדָּשׁ יָמִים בַּנְּגֻלָּה דְּתוֹרָה.

[ג] בְּהִבְנַת מְאָמָר אֶחָד בַּזוהר מִתְּקַנִּים בְּמָרוֹם
בְּשָׁעָה אַחַת יוֹתֵר מִלְמוּד פְּשֻׁטוֹת הַתּוֹרָה
בְּשָׁנָה תְּמִימָה.

ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין
עיינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא.

(זהר חלק א' דף כ"ח.)

אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן
לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין
דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה,
ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא
וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא.

(תקוני זוהר תקון ל' דף ע"ג.)

זה המאמר הביאו מורנו הרב חיים ויטאל
זכרונו לברכה בהקדמתו לספר עץ חיים,
להודיע כמה גדול החיוב המטל על הלומדים
החרדים לדבר השם ללמד קבלה, וענשם
כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה
אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד
חדש ימים בפשטי התורה. (כפסא מלך לתקוני זוהר שם)

מֵאֵן דְּגָרִים דְּאֶסְתֵּלֵק קַבְּלָהּ וְחֲכַמְתָּא
מֵאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאוֹרֵייתָא
דְּבִכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוּן, וְאֶמְרִין
דְּלֹא אֵית אֵילָא פֶּשֶׁט בְּאוֹרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא,
בְּוֹדָאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלֵק נְבִיעוּ מִהֵהוּא נָהָר
וּמִהֵהוּא גֵן, וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְּלֹא אֶתְבְּרִי
בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב
וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיָּה כְּאֵלוּ
אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא
בְּעֵלְמָא וְאוֹרֵךְ גְּלוּתָא.

(תקוני זוהר תקון מ"ג דף פ"ב.)

אִם הָיָה עִם הָאָרֶץ יוֹתֵר טוֹב לוֹ, כִּי אֵינוֹ פּוֹגֵם
אִם אֵינוֹ לוֹמֵד קַבְּלָהּ, כִּי אֵין לְטִיל
בַּפְּרִדִּס קֶדֶם שְׂיִמְלֵא כְּרִסוּ בְּבֶשֶׁר וַיִּין, אֲבָל
מֵאֵן דְּאוֹלִיף תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה,
עֲנָשׁוּ כָּל כֶּךָ גְּדוֹל אִם לֹא יִלְמַד קַבְּלָהּ,
וְאֶדְרָבָה פּוֹגֵם בְּלְמוּדוֹ, וְטַב לִיָּה דְּלֹא יוֹלִיף
לִיָּה, כִּי אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, לְשִׁבְרִת

הכלים שמגביר הקלפה כשהנהר והגן יבשה, דמנע הטפה רזי תורה מהם כו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתראשל, גורם ארך גלותא כו', כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צרך להאריך בראיות לזה המפרשים מפני גבורות הקדוש עליון האר"י זכרוננו לברכה.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זכרוננו לחיי העולם הבא למדקדק בו, כי קיים לן תורה מגנה ומצילה אפלו בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב ליה דלא יוליף כלל, אלא ודאי למודו כל השנה אינו פלום אם אין מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה, כי

שקול הוא כנגד כלם. וזה שאמר וגרים דלא
 ישתדלון בהון, דוק מינה הא אם ישתדלון
 בהון כל אחד כפי יכלתו אפלו יום לשנה,
 תורתו כלה עושה פרות למעלה, וכל שכן אם
 קובע עת להשם שעה אחד בכל לילה אז
 מבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא
 דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים
 ראשונה במלכותא דרקיעא. ודי בהערה זו
 למי שחננו השם בינה והשכל.

(פסא מלך לתקוני זוהר תקון מ"ג אות ס')

רבי לוי יצחק בנדר עליו השלום (מחסידי
 ברסלב) אמר לי פעם, שמאז שבא לארץ
 ישראל במשך שלשים שנה, הספיק לעבר את
 הזוהר למעלה משלשים פעמים.

היה מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה
 חלקים, ובכל יום למד חלק אחד, כגון
 בפרשה שיש בה עשרים דפים זהר, היה

מחלק לשבעה החלקים, והיה לומר כשלה
 דפים ליום, ואלו פרשה של ארבעה דפים
 בלבד, היה לומר מעט יותר מעמוד זה ליום

הרב החשוב רבי לוי יצחק בנדר עליו
 השלום אמר לי פעם, שמאז שבא
 לארץ ישראל במשך שלשים שנה, הספיק
 לעבור את הזהר למעלה משלשים פעמים!
 היות שמדי שנה בשנה היה מסיים את
 כל הזהר. בגדל הישוב הדעת שבו,
 וסדרו הקפדני - סדר לעצמו את למוד
 הזהר באפן כזה, שיוכל לסיים מדי שבוע
 בשבוע את הזהר של הפרשה הזו, והיה
 מחלק לעצמו כל פרשה לשבעה חלקים,
 ובכל יום למד חלק אחד, פגון בפרשה
 שיש בה עשרים דפים זהר, היה מחלק
 לשבעה החלקים, והיה לומר כשלה
 דפים ליום, ואלו פרשה של ארבעה דפים

בְּלִבְדּוֹ, הִיָּה לּוֹמֵד מְעַט יוֹתֵר מֵעֲמוּד זֶה־
לְיוֹם. (ונכתב בספר להגאון רבי יעקב מאיר שְׁכָטְעֵר)

לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמִי בְּסִפּוֹר הַזֶּה־
הַקְּדוֹשׁ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר

וְאַקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל לְבָנֵי תוֹרָה וְיֵרְאֵי הַשֵּׁם,
לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמִי בְּסִפּוֹר
הַזֶּה־ הַקְּדוֹשׁ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כְּדֵי לְטַהֵר אֶת
הַנֶּפֶשׁ וְלְהַחִיֵּשׁ אֶת גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ.

(הגאון הצדיק המקבֵל רבי יעקב מאיר שְׁכָטְעֵר שליט"א – נדפס בלוח עמוד
היומי על ידי מרכז מתוק מדבש שנתניסד על ידי הגאון הצדיק המקבֵל רבי
דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

עַל יְדֵי לְמוֹד תּוֹרַת הַח"ן בְּחִיּוֹת דְּקִדְשָׁה
נִבְרָא אֹר שְׁיִכּוּלִים לְרְאוֹת שְׂרָפֵי מַעְלָה

אִיתָא מֵרַבֵּינוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זֶכֶר צְדִיק
וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, שֶׁהִרְאָה לְרַבֵּי רַבֵּי
בְּעַר עֲנִיָּן בְּקַבְלָה, וְאָמַר הָרַבֵּי רַבֵּי בְּעַר

הַפֶּשֶׁט וְכוּן הָאֱמֶת, וְאָמַר לוֹ הַבַּעַל
 שֵׁם טוֹב זָכָר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה,
 אִם כִּי הַפֶּשֶׁט הוּא אֱמֶת, אָכֵן אֵין
 שׁוֹם חַיּוֹת בְּהַדְּבָרִים, וְכִשְׁאָמַר לוֹ הַפֶּשֶׁט
 בְּחַיּוֹת קְדוּשָׁה נִתְמַלֵּא הַחֹדֶר מִלְּאֲכִים,
 שְׂמֵצָד שֶׁהָיָה בְּחַיּוֹת פִּי הַשֵּׁם נַעֲשֶׂה מְכַל
 דְּבוּר מִלְּאָדָּה. (פְּרִי צַדִּיק פְּרָשֶׁת וַיִּגַּשׁ דָּף ק"ה טוֹר ב')

וְעַיִן סֵפֶר דְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל (מוֹדֵזִין) כָּלְלִי
 אוֹרֵיתָא (דָּף י"ב טוֹר ד'), וְזֶה
 לְשׁוֹן קְדוּשׁוֹ: מְפָרְסֵם הַמַּעֲשֶׂה מִן
 הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ עִם הַרְבֵּי
 רַבֵּי בָּעַר, מֵהַמְּאָמֵר מְסַפֵּר עֵץ חַיִּים,
 שֶׁהָיָה בּוֹ כַּמָּה שְׂמוֹת מִלְּאֲכִים, וּמִיָּד
 שְׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זָכָר צַדִּיק
 וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה הַמְּאָמֵר, נִתְמַלֵּא כָּל הַבַּיִת
 אוֹרָה, וְרָאוּ בְּחוּשׁ מִמֶּשׁ אֶת הַמְּלְאֲכִים
 הַנִּזְכָּרִים.

לְלַמֵּד לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאֵמֶר אֶחָד מֵהַזֹּהַר
הַקְדוֹשׁ אוֹ מֵהַתְּקוּנִים

וּבְלִקוּטֵי תוֹרָה מֵהַרְבֵּי הַקְדוֹשׁ מְטַשְׁעֲרָנוּבִיל
זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ (בְּהַדְרָכָה ז'), מִבִּיא
מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ: לְלַמֵּד
לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה מֵאֵמֶר אֶחָד מֵהַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ
אוֹ מֵהַתְּקוּנִים.

בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּוֶשׁ, תִּלְמַד מֵאֵמֶר
אֶחָד מֵהַתְּקוּנֵי זֶהַר

וּבְמִכְתָּב מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְהַרְבֵּי הַקְדוֹשׁ
רַבֵּי דָוִד מִנִּיקוּלַיִיאָב זְכוּתוֹ יִגָּן
עָלֵינוּ כְּתוּב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אֲבָל אֵינְךָ וִיחֵי
אֱלֹקִים אִתְּךָ, בְּכָל לַיְלָה קֹדֶם הַשְּׁנָה מִמָּוֶשׁ,
תִּלְמַד מֵאֵמֶר אֶחָד מֵהַתְּקוּנֵי זֶהַר וְכוּ'". וְעוֹד
רַבִּים אֲשֶׁר מִפְּלִיגִים בְּגִדּוֹל לְמוֹד וּקְרִיאַת
הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים בְּעַקְבֵּתָא דְמִשְׁיַחָא

דא, כּמָה תּוּעֵלֶת יֵשׁ בָּהּ לַנֶּפֶשׁ לְהַאֲרֶה,
לְתַקְנָהּ וּלְזַכָּתָהּ, וּבְזוּהַר דָּא יִפְקֹן בֵּיהּ
מַגְלוּתָא "בְּרַחֲמֵי".

מכתב ברכה לספר זוהר ברסלב הוצאה ראשונה

בס"ד,

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

ברוך שהחיינו וקיימנו והיגענו לזמן הזה, להוציא לפועל את רצון רבינו הקדוש והטהור ננמ"ח, [נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה], שיעסקו הכל בלימוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, אשר כידוע כל ספרי רבינו מלאים ומפיקים מזן אל זן, זוהר הקדוש וכתבי האר"י זי"ע.

ואמת שזוהי תורה לשמה, ורק בה אפשר להינצל מבלבולי הזמן, ולנצח במלחמת היצר. כמו שאמרו בזוהר הקדוש: שכל היהודים צריכים לשאוג ככפירים ביער לבקש את ה' יתברך, וזהו

בדיוק דברי רבינו בהרבה מקומות, ואלו העוסקים כל היום רק בלימוד הגמרא אינם בטוחים על נפשם להינצל ממלחמת היצר, כמו שכתב רבינו בליקוטי מוהר"ן (ח"א תורה רי"ד).

וכל מי שבשם ברסלב יכונה חייב לעסוק כל יום בלימוד הזוהר הקדוש, ולעשות סיום בכל שנה ולהביא מתנה לרבינו הקדוש סיומי זוהר הקדוש, תיקוני זוהר, ואידרות. ומי שרק עכשיו מתחיל ללמוד זוהר הקדוש ונוסע לציון, שילמד תיכף ומיד ספרא דצניעותא ואדרא דמשכנא, שלוקח רק 18 דקות, וזה חשוב כמו שלמד כל הזוהר הקדוש בקיצור, [כמו שכתוב בהקדמת ספר ספרא דצניעותא בהוצאת מפעל הזוהר העולמי, בית שמש] ובזה תשמח את רבינו זי"ע, ותזכה לקבל את התיקון האמיתי, וימליץ עליך רבינו שתשמע תפילתך וימלאו מן השמים כל משאלות לבך לטובה ולברכה.

וידוע שנשמת רבינו קשורה לנשמת רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, ועוד כתב רבינו בליקוטי מוהר"ן שעיקר ההתקשרות לצדיקים זה להיות אצל הרשב"י זי"ע.

ומוהרנ"ת ב"ליקוטי הלכות" כתב: שעיקר סיבת השמחה שיש לנו אצל הרשב"י בל"ג בעומר [ובכל השנה], זה בעבור המתנה שהשאיך לנו את ספר הזוהר הקדוש, שעל ידו אנחנו מתקשרים לנשמתו ממש, גם בדורינו השפל, וממנה חיות נפשינו בטוב.

ברכת יישר כוח עצומה למפעל הזוהר העולמי, והעומד בראשה **מורינו האדמו"ר מהאלמין שליט"א** אשר משמים קא זכו ליה לזכות את כל ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ובוודאי כל זה בא לו בזכות לימודו הקבוע בספרי רבינו זי"ע עוד בימי בחרותו כשלמד בישיבת סאטמאר בארצות הברית, וכבר אז

לחם את מלחמת רבינו כנגד כל הטועים והמטעים, וקיבל הורמנא דמלכא מאדמו"ר רבינו יואל זי"ע, שסיפר על עצמו שבימי חורפו כד הוי כבר שיתסרי [בן שש עשרה] למד את כל ספרי רבינו [כל זה שמענו בעת שמחת מרדכי ואסתר, במשתה היין, בשמחת חברים באמצע הריקודים "הצילנו מקליפת המן עמלק", ותיכף זכינו לשמוע תורה, כמו שכתב השפת אמת בפירושו על תהילים [פרק ע"ח פסוק ל"ו] וזה לשונו: וזהו שאומרים "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו" ובזה הגמר עומד עמלק, ולכן בכל עת שיש מחיית עמלק יש קבלת התורה, וזה שכתוב וקיבל היהודים אשר החלו וכו', כי בפורים היה גמר תיקון העשיה, עכ"ל.

בברכת "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע".

יצחק קליין

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשפתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
 וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! וכך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידיך.

בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח כולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בכרטיס אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!